

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΣΥΡΙΑΝΩΝ

Έτος Ιδρύσεως 1900

Τριμηνιαίο Περιοδικό
Από την Ήλεκτρονική Έκδοση
01/01/14 - 31/03/14

Τεύχος 72

Μαγευτικό, ήσυχο Πρωινό στην πλατεία Μιαούλη

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΜΕΛΗ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
ΕΥΧΟΝΤΑΙ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΚΑΛΗ ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΚΑΙ
ΚΑΛΟ ΠΑΣΧΑ !!

Ζωγραφισμένο με πένακι..

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΣΥΡΙΑΝΩΝ

Έτος Ιδρύσεως 1900

Πατριωτικό - Πολιτιστικό - Φιλανθρωπικό Σωματείο

3ης Σεπτεμβρίου 56

5ος Όροφος

10433 Αθήνα

Τηλ & Φαξ : 210 82 26 785

E-Mail : nisosyros@gmail.com

: nisosyros@synd.gr

Ιστοχώρος : www.synd.gr

Ηλεκτρονική Έκδοση

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΣΥΡΙΑΝΩΝ

Ενημερωτικό Περιοδικό

Έτος 20ο - Τεύχος 72

ΙΑΝ – ΦΕΒ – ΜΑΡ 2014

ISSN 1791-9533

Υπεύθυνος Έκδοσης

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΒΑΦΙΑΣ

Πρόεδρος Συνδέσμου

Δημιουργία - Ενημέρωση Blog

Κώστας Ν. Παπαπολίζος

Συνεργάτες παρόντος τεύχους αλφαβητικά

Αγνή Ζησίδου

Θάνος Γ. Θραψιάδης

Μαίρη Καραμήτσου

Νινέττα Κοντογεώργη

Τάκης Κυριτσόπουλος

Στέλιος Παπουτσάς

Ανδρέας Γ. Πασσάς

Μαρία Ρώτα

Νίκος Σαλίβερος

Ελεονώρα Σαρρή

Ελένη Χατζίρη

Δακτυλογράφηση Κειμένων

Ελένη Ανδρικοπούλου

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Τα ευυπόγραφα **κείμενα** εκφράζουν τις προσωπικές και μόνο θέσεις των **συνεργατών** συγγραφέων τους και συνεπώς δεν απηχούν τις θέσεις του εντύπου μας, το οποίο όμως διατηρεί το δικαίωμα να τα τροποποιεί όταν αυτό κριθεί αναγκαίο.

Η φωτογραφία του εξωφύλλου από την κ. Αγνή Ζησίδου

ΤΟ ΛΙΒΑΝΙ του Θ. Ράλλη

Επιμέλεια κ. Ελεονώρας Σαρρή

Το φιλοτεχνημένο στις αρχές του περασμένου αιώνα έργο ανήκει στις θρησκευτικές συνθέσεις του καλλιτέχνη και αποτυπώνει μία από τις πλέον χαρακτηριστικές εικόνες της ορθόδοξης λατρείας.

ΦΙΛΟΤΕΧΝΗΜΕΝΟ στις αρχές του περασμένου αιώνα, το έργο «Το Λιβάνι» από τον Θεόδωρο Ράλλη εντυπωσιάζει με την κατανυκτική ατμόσφαιρά του. Κεντρικό πρόσωπο του έργου είναι μια όμορφη νεαρή γυναίκα, η οποία βρίσκεται καθισμένη στο εσωτερικό της εκκλησίας για να προσευχηθεί ή να ελαφρύνει τον πόνο της.

Από την ευλαβική αυτή σύνθεση ξεχωρίζει ο τρόπος με τον οποίο ο ζωγράφος έχει αποδώσει όχι μόνο την μορφή της κοπέλας αλλά και τα αντικείμενα του χώρου. Ένα από τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα, άλλωστε, του Θεόδωρου Ράλλη ήταν η emphaticή του διάθεση στην περιγραφή του χώρου και των λατρευτικών αντικειμένων. Το έργο ανήκει στις θρησκευτικές συνθέσεις του καλλιτέχνη και αποτυπώνει μια από τις πλέον χαρακτηριστικές εικόνες της ορθόδοξης χριστιανικής λατρείας.

Αξίζει να σημειωθεί ότι αυτή δεν είναι η μοναδική θρησκευτική σύνθεση που συναντάμε στην καλλιτεχνική του εσοδεία. Η «Προσευχή πριν από την Θεία Κοινωνία στα Μέγαρα», το «Αντίδωρο», η «ΙΚεσία», αλλά και ο «Εσπερινός» συγκαταλέγονται σε αυτές.

Το 1910 η Εθνική Πινακοθήκη αποδέχτηκε το Κληροδότημα Ράλλη, το οποίο περιελάμβανε σπουδαία έργα του σημαντικού Έλληνα ζωγράφου, μεταξύ των οποίων βρισκόταν και το «Λιβάνι».

Έτος Δομίνικου Θεοτοκόπουλου

Οι καμπάνες του Τολέδο χτυπούν για τον Έλ Γκρέκο

Της Μαρίας Ρώτα

Η μεγαλύτερη έκθεση που έχει γίνει ποτέ για τον Έλληνα ζωγράφο σημαδεύει τους εορτασμούς για τα 400 χρόνια από τον θάνατό του.

Στις 18 Ιανουαρίου τα 25 κωδωνοστάσια του Τολέδο της Ισπανίας ήχησαν ένα πολύ ιδιαίτερο κονσέρτο για καμπάνες. Αυτή ήταν η ημέρα που το «Έτος Έλ Γκρέκο» ξεκίνησε και επίσημα στην Ισπανία με αφορμή τα 400 χρόνια από τον θάνατο του μεγάλου ζωγράφου. Ένας από τους σπουδαιότερους καλλιτέχνες όλων των εποχών, θα έχει επί μια ολόκληρη χρονιά την τιμητική του τόσο στην πόλη και στη χώρα που τον υιοθέτησε όσο και στη χώρα και στην πόλη που τον γέννησε.

Στο Τολέδο, την πόλη που έζησε και μεγαλούργησε από τα 36 χρόνια ως τον θάνατό του, στα 73 του το (1614), όλοι οι κάτοικοι συμμετέχουν στην επέτειο μέσα από μια πληθώρα εκδηλώσεων. Ξεχωρίζει η εκδήλωση «Ο Έλληνας του Τολέδο» στο Μουσείο Σάντα Κρούθ (14 Μαρτίου 2014) που είναι η μεγαλύτερη που έχει διοργανωθεί ποτέ για τον Έλ Γκρέκο. Πάνω από 100 έργα τους συγκεντρώθηκαν στη μικρή Ισπανική πόλη. Πολλά απ' αυτά προήλθαν από μουσεία και συλλογές όλου του κόσμου και από την Ελλάδα.

«Ο El Greco» ήταν ένας διανοούμενος καλλιτέχνης, ανεξάρτητος και αδέσμευτος...» σχολιάζει ο Φερνάντο Μαρίας, ο σημαντικότερος μελετητής του Θεοτοκόπουλου στην Ισπανία σήμερα και επιστημονικός επιμελητής του ιδρύματος «El Greco 2014». Ο Φ. Μαρίας έχει αναλάβει την επιμέλεια αυτής της έκθεσης, μέσα από την οποία φαίνεται η πορεία του Δομίνικου Θεοτοκόπουλου από τον Χάνδακα της βενετοκρατούμενης Κρήτης, όπου γνωρίζει τη μεταβυζαντινή παράδοση της αγιογραφίας και υπάρχουν μέχρι σήμερα αξιόλογα έργα του και σε τοιχογραφίες και σε φορητές εικόνες. Το 1567 πηγαίνει στη Βενετία όπου και αποκτά το προσωνύμιο Έλ Γκρέκο. Στη Βενετία γνωρίζει και μαθητεύει κοντά σε μεγάλους ζωγράφους της εποχής όπως στον Τισιανό και στον Τιντορέτο, τον οποίο ακολουθεί στη Ρώμη το 1570 και εκεί γνωρίζει τους σπουδαίους καλλιτέχνες της εποχής όπως τον Τ. Κλόβιο, τον Μιχαήλ Άγγελο κ.α.

Τολέδο 1577

Μετά τη Ρώμη ταξίδεψε στην Ισπανία το 1577 και εγκαταστάθηκε στο Τολέδο, στην πόλη που έζησε μέχρι το τέλος της ζωής του.

Αναπόφευκτα, η έμφαση στην έκθεση, (που φιλοξενεί φέτος το Τολέδο), έχει δοθεί στη δουλειά που έκανε ως πορτρετίστας μετά τη μόνιμη εγκατάστασή του στην πόλη που τον υιοθέτησε. Με αυτό το είδος της ζωγραφικής, (τα πορτρέτα), κατάφερε να κατακτήσει αναγνώριση και δόξα εκείνη την εποχή.

Στο Τολέδο ανέπτυξε σχέσεις με πνευματικούς ανθρώπους και ανύψωσε την κοινωνική του θέση. Εκτελώντας μεγάλες παραγγελίες, μπόρεσε να ξεδιπλώσει το ταλέντο του και να δημιουργήσει τα πιο σημαντικά έργα του. Προσαρμόστηκε στην ζωή του τόπου, στις θρησκευτικές και τις κοινωνικές συνθήκες, χωρίς όμως ποτέ να απαρνηθεί τον ανεξάρτητο χαρακτήρα του. Η ιδιοφυία του βρήκε γόνιμο έδαφος έκφρασης και η ευρυμάθεια του προσέδιδε πλούτο στις συνθέσεις του.

Τα πνευματικά ενδιαφέροντα αποκαλύπτονται από την πλούσια βιβλιοθήκη του που περιλάμβανε ελληνικά, λατινικά και ιταλικά βιβλία με αρχαίους Έλληνες κλασικούς (ιστορικούς, φιλοσόφους, ρήτορες) και Λατίνους συγγραφείς, βιβλία για τη ζωγραφική, αρχιτεκτονική κ.α.

Ήδη από την πρώτη δεκαετία παραμονής του στο Τολέδο, παράγει υψηλής πνοής έργα και εξασφαλίζει αυξανόμενη εκτίμηση και κύρος. Αξιόλογες συνθέσεις του είναι το εικονοστάσι του ναού του Santo Domingo στο Τολέδο η Αγία Τριάδα (Prado, Μαδρίτη), σκηνές Δευτέρας Παρουσίας στο Μοναστήρι San Lorenzo και πολλές άλλες σε ναούς και Μοναστήρια.

Ο Γκρέκο ζωγράφισε επίσης αρκετές σειρές πορτρέτων, όπως των δώδεκα αποστόλων, του Αγίου Πέτρου και πολλών άλλων. Αξιόλογη και πρωτότυπη σύνθεση είναι επίσης το «Τοπίο του Τολέδο σε καταιγίδα» (Μητροπολιτικό Μουσείο Νέας Υόρκης).

Εκθέσεις στην Ελλάδα

Η Ελλάδα δεν υπολείπεται σε εκθέσεις για το «Έτος Θεοτοκόπουλου». Η αρχή θα γίνει από το ιστορικό Μουσείο Κρήτης στο Ηράκλειο με την έκθεση: «Ο Έλ Γκρέκο μεταξύ Βενετίας και Ρώμης» (Ιούνιος 2014), η οποία στη συνέχεια θα παρουσιαστεί τον Νοέμβριο στο Μουσείο Μπενάκη, με επί πλέον έργα που θα δανείσει το Μουσείο του Πράδο με τίτλο έκθεσης: «Ο φιλικός κύκλος του Γκρέκο στο Τολέδο». Θα ακολουθήσουν εκθέσεις στο Βυζαντινό Μουσείο: «Τέχνη και κοινωνία στην Κρήτη στα χρόνια του Θεοτοκόπουλου» και στο Μουσείο Κυκλαδικής Τέχνης με έργα που θα ταξιδέψουν στην Ελλάδα: «Ο Θεοτοκόπουλος και η ναυμαχία της Ναυπάκτου».

Στη Πινακοθήκη στου Γουδή θα φιλοξενηθούν ψηφιακές αναπαραστάσεις έργων του Γκρέκο. Θα ακολουθήσει το Μακεδονικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης, με καλλιτεχνικό διευθυντή τον κ. Ν. Ζαχαρόπουλο.

«Ο Γκρέκο με τη δυναμική του καλλιτεχνικού του έργου είναι μια τεράστια ανάσα για την ελληνική πραγματικότητα στις αρχές του 20ου αι...» σχολιάζουν οι ειδικοί κριτές των έργων του: «... επέτρεψε ένα άνοιγμα προς τη Δύση που δεν είχαμε φανταστεί. Ο Γκρέκο δεν είναι Ισπανός, ούτε Έλληνας, ούτε Βενετσιάνος. Έχει ένα δικό του, πολύ ιδιαίτερο ιδίωμα, είναι ένας ολοκληρωμένος σπουδαίος καλλιτέχνης και χαρακτηρίζεται από υπέροχες, μοναδικές δημιουργίες»

Η Κοίμηση της Θεοτόκου

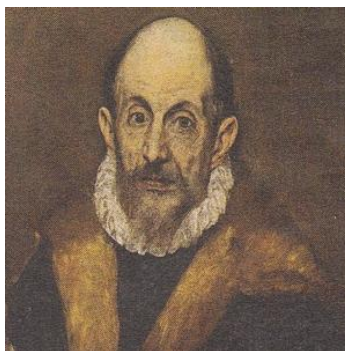
Στην Ερμούπολη, στον ναό της Κοίμησης της Θεοτόκου φιλοξενείται η εικόνα που θεωρείται το σημαντικότερο έργο της πρώιμης παραγωγής του Δομίνικου Θεοτοκόπουλου, τόσο για τη τέχνη του όσο και για την εξαιρετική εικονογραφία του. Η εικόνα της Κοίμησης της Θεοτόκου είναι φιλοτεχνημένη πριν την αναχώρηση του από την Κρήτη, πριν το 1567.

(Θα ακολουθήσει το άρθρο για την εικόνα της Κοιμήσεως).

Βιβλιογραφία: -Μαρία Κωνσταντουδάκη «Δ. Θεοτοκόπουλος»

-Ν. Χατζηνικολάου καθηγητής Πανεπιστημίου Κρήτης, καλλιτεχνικός επιμελητής: «Έξι εκθέσεις στην Ελλάδα»

-Μαρινέλα Αστραπέλου: «Έτος Θεοτοκόπουλου».

Πορτρέτο άνδρα που θεωρείται αυτοπροσωπογραφία του Δομίνικου Θεοτοκόπουλου

"Η ταφή του κόμητος Οργκάθ" από τον Ναό του Αγίου Θωμά του Τολέδο

Δομήνικος Θεοτοκόπουλος

(400 χρόνια από τον θάνατό του)

Η Κοίμηση της Θεοτόκου

Της Μαρίας Ρώτα

Η Κοίμηση της Θεοτόκου είναι το σημαντικότερο έργο της πρώιμης παραγωγής του Δομήνικου Θεοτοκόπουλου, τόσο για την τέχνη του όσο και στην εμπειρία της εικονογραφίας του. Θα πρέπει να δημιουργήθηκε περίπου στα 1560-1565 και είναι αυγοτέμπερα και φύλλο χρυσού σε ξύλο.

Ο Δομήνικος ήταν τότε στον Χάνδακα (σημερινό Ηράκλειο) στην Κρήτη.

Η εικόνα σήμερα κοσμεί τον ναό της Κοίμησης της Θεοτόκου στην Ερμούπολη.

«Η ανακάλυψη του δημιουργού το 1983 από τον αρχαιολόγο Γ. Μαστορόπουλο, έφερε μια ιδιαίτερα ευπρόσδεκτη προσθήκη στην κρητική εργογραφία του μεγάλου ζωγράφου και δείχνει βαθιά γνώση της βυζαντινής παράδοσης και υψηλό επίπεδο τεχνικής. Τεκμηριώνει την ευρύτητα των ενδιαφερόντων του, αλλά και υπογραμμίζει τις δυνατότητες της κρητικής ζωγραφικής του 16ου αιώνα και τη λειτουργία της στο πλαίσιο της βενετοκρητικής κοινωνίας της εποχής.» Γράφει η βυζαντινολόγος Μαρία Κωνσταντουδάκη. Με απλή γραφή μας ερμηνεύει, όχι μόνο τον βυζαντινό πυρήνα που διατήρησε ο Δομήνικος ζωγραφίζοντας την πολύ γνωστή εικόνα της Κοίμησης, αλλά μας ερμηνεύει ουσιαστικές αλλαγές, με ιδιαίτερη σημασία.

Ερμηνεία της εικόνας

«Η Θεοτόκος κείται σε πλούσια στρωμένη κλίνη, πίσω από την οποία διακρίνεται ο Χριστός, κρατώντας σπαργανωμένο βρέφος, (σύμβολο της ψυχής της) και τον περιβάλλει φωτεινή «δόξα». Ιεράρχες τελούν την εξόδιο ακολουθία, στην οποία συνεπικουρούν οι απόστολοι, ενώ παρακολουθούν γυναίκες. Όλοι με εκφράσεις θλίψης.

Οι απόστολοι παρίστανται με τη μικρογραφική απεικόνισή τους σε νεφέλες, ψηλά. Το βάθος της σκηνής κλείνει αριστερά ένας τοίχος και ψηλό κτίσμα με ξύλινους προβόλους στη στέγη... Στο πάνω τμήμα της εικόνας εκτυλίσσεται η σκηνή της Μετάστασης. Η Θεοτόκος περιβάλλεται από αγγέλους και ανεβαίνει στους ουρανούς, ενώ παραδίδει τη ζώνη της στον απόστολο Θωμά.

Στο κέντρο της εικόνας, πίσω από τον Χριστό και τους αποστόλους, εμφανίζεται ομάδα αγγέλων, σε μονοχρωμία ώχρας και κρατούν αναμμένες λαμπάδες, ατενίζοντας το σύμβολο του Αγίου Πνεύματος, την περιστέρα, που ίπταται στο μέσον, ακτινοβολώντας χρυσό φως.

Μπροστά από την κλίνη, στο έδαφος, είναι τοποθετημένα τρία περίτεχνα, ορειχάλκινα προφανώς, κηροπήγια.

Στο μεσαίο, που φέρει πλουσιότερη διακόσμηση, τρεις γυναικείες μορφές στηρίζουν, σαν Καρυάτιδες, μια λεκάνη και στο κέντρο της υπάρχει αναμμένο κερί. Πατούν σε τρίπλευρη βάση, στο μέτωπο της οποίας ο ζωγράφος υπογράφει: ΔΟΜΗΝΙΚΟΣ ΘΕΟΤΟΚΟΠΟΥΛΟΣ Ο ΔΕΙΞΑΣ. Χρησιμοποίησε το ρήμα «δείκνυμι» που με την αρχαία έννοια σημαίνει: «δημιουργώ, επινοώ». Με τον ίδιο τρόπο υπέγραψε

το 1577 και την Ανάληψη της Θεοτόκου, που η εικόνα σήμερα βρίσκεται στο Σικάγο.

Δεν συνηθιζόταν, στην προγενέστερη περίοδο του Θεοτοκόπουλου, στην κρητική τέχνη του 15ου αι. να συνυπάρχουν στην ίδια εικόνα και η Κοίμηση και η Μετάσταση της Παναγίας και η παράδοση της ζώνης.

Υπάρχουν όμως φορητές εικόνες με παρόμοιους συμβολισμούς, που προέρχονται ίσως από... παλαιολόγεια εποχή.

Συμβολισμοί;

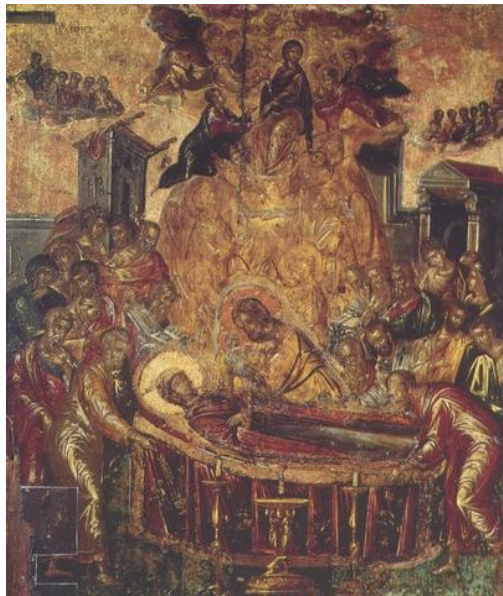
Η Παρθένος στην εικόνα της Κοίμησης, παριστάνεται εστεμμένη. Περιβάλλεται από χρυσό φως, ως η «γυνή η περιβεβλημένη τον ήλιον» στην Αποκάλυψη του Ιωάννη. Οι τρεις γυναικείες μορφές του κεντρικού κηροπηγίου, μήπως αναπαράγουν το σύμπλεγμα των Τριών Χαρίτων της αρχαίας και της αναγεννησιακής τέχνης. Πιθανότατα αντανakλούν τον συμβολισμό των τριών θεολογικών αρετών (πίστη, ελπίδα, αγάπη), τις οποίες αναφέρει ο απόστολος Παύλος, αλλά και η Χριστιανική παράδοση της συνδέει με την Θεοτόκο.

Οι Βυζαντινολόγοι που μελέτησαν την εικόνα της Κοίμησης ισχυρίζονται ότι αυτή η ζωγραφική του Δομήνικου ήταν για να ανταποκριθεί σε ιδιαίτερα καλλιεργημένους ανθρώπους με φιλοσοφικά ενδιαφέροντα. Βέβαια, άγνωστος παραμένει ο... παραγγελιοδότης της εικόνας.

Η εικόνα θα ταξιδέψει στο Τολέδο

Με ιδιαίτερο ενδιαφέρον θα περιμένουμε τις θέσεις και τα σχόλια των ειδικών Βυζαντινολόγων του κόσμου για την εικόνα που φιλοξενείται επί τόσα χρόνια στο νησί μας και τιμά τη Σύρο. Για λίγες μέρες θα φιλοξενηθεί στο Τολέδο της Ισπανίας, εκεί που οι καμπάνες χτυπούν για τον Ελ Γκρέκο, τιμώντας τα 400 χρόνια από τον θάνατο του μεγάλου ζωγράφου.

Δημοσιεύσεις: Γ. Μαστορόπουλος - Μ. Χατζηδάκης - Π. Κ. Ιωάννου - Μ. Κωνσταντουδάκη - Κιτρομηλίδου.

Η Κοίμηση της Θεοτόκου

ΜΑΝΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ

Της Μαρίας Ρώτα

Η Ακαδημία Αθηνών, το ανώτατο πνευματικό ίδρυμα της χώρας μας, βράβευσε τον Συριανό ποιητή και συγγραφέα Μάνο Ελευθερίου.

Ο ποιητής, ο λογοτέχνης, ο συλλέκτης, ο αναγνώστης, ο στιχουργός που έχει γράψει κι έχει προσφέρει στους Έλληνες (και όχι μόνο), την απόλαυση τετρακοσίων περίπου τραγουδιών, βραβεύθηκε από την Ακαδημία Αθηνών, όπως του άξιζε!

Είναι ιδιαίτερη τιμή αυτή η βράβευση για τον πολύ αγαπητό μας Μάνο, αλλά είναι ιδιαίτερα μεγάλη τιμή για το νησί μας να βραβεύεται ο σπουδαίος δημιουργός που μας κάνει υπερήφανους.

Το έργο του είναι σπουδαίο και σημαντικό! Αυτό άλλωστε αναγράφεται και στο βραβείο της Ακαδημίας. Το ίδρυμα Κώστα και Ελένης Ουράνη τίμησε τον Μάνο Ελευθερίου και τον βράβευσε: «ΔΙΑ ΤΟ ΣΥΜΠΑΝ ΑΥΤΟΥ ΕΞΟΧΟΝ ΕΡΓΟΝ».

Φυσικά δεν ήταν η πρώτη φορά που ο Μάνος βραβεύθηκε για την έξοχη δημιουργία του. Όσοι έχουμε διαβάσει τα μυθιστορήματά του, τα ιστορικά του κείμενα, τα λευκώματα ή έχουμε ακούσει τα θαυμάσια τραγούδια του, αισθανθήκαμε πραγματικά μια ικανοποίηση για την βράβευσή του.

Αξιίζει όμως να αναφερθώ σε υπέροχα σχόλια μη Συριανών που έγιναν γι' αυτή την τιμητική διάκριση στο έργο του Μάνου.

Φίλοι από τα Γιάννενα, από την Αθήνα, από την Πάτρα, συμφοιτητές της παλιάς εποχής, μου τηλεφώνησαν για να μου πουν ένα μεγάλο ΜΠΡΑΒΟ για τον σπουδαίο Συριανό Μάνο Ελευθερίου, να με ρωτήσουν: αν όλη η Σύρος πανηγυρίζει, αφού είναι η γενέτειρα ενός σπουδαίου πνευματικού ανθρώπου και δημιουργού. Όλοι γνώριζαν τα τραγούδια του και τ' αγαπούσαν και εκεί στην άκρη της Ελλάδας η φίλη μου η Μαίρη είχε διαβάσει τα μυθιστορήματά του.

Η Ελλάδα τιμά τον Μάνο.

Η βράβευση της Ακαδημίας Αθηνών είναι η ανώτατη τιμή που μπορεί να υποδεχθεί ένας Έλληνας που έχει προσφέρει στις τέχνες και στα γράμματα.

Είναι όμως θαυμάσιο να αισθάνεται αυτός ο Έλληνας ότι παντού στη χώρα του τον αγαπούν, τον θαυμάζουν και τον τιμούν. Πριν από δυο χρόνια η «ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ» στα πλαίσια των πολιτιστικών της εκδηλώσεων, κάλεσε τον Μάνο Ελευθερίου, να παραβρεθεί στο θέατρο της Σχολής σε συναυλία που θα παρουσίαζε η χορωδία του Πανεπιστημίου Πατρών με τα έργα του! Και... ο Πρύτανης συνεχίζει: «...στον τομέα της μουσικής έχετε προσφέρει σημαντικό έργο και έχει αγαπηθεί πανελλαδικά. Θα ήταν μεγάλη η χαρά για την Σχολή μας να μας δώσετε την ευκαιρία να σας τιμήσουμε κατά την διάρκεια της παραπάνω συναυλίας. Σας ευχαριστούμε θερμά.

Ο Πρύτανης Γεώργιος Χαρβαλιάς.

Και, το Πανεπιστήμιο Πατρών, στο πλαίσιο που καταβάλλει στον τομέα της Πολιτιστικής Ανάπτυξης, έχει τιμήσει ανθρώπους που έχουν συμβάλει με το έργο τους στη δημιουργία και διατήρηση της πολιτιστικής μας κληρονομιάς. Και ο Πρύτανης κ. Γ. Παναγιωτάκης έγραψε στον Μάνο Ελευθερίου: «...Θα ήταν μεγάλη χαρά για το Πανεπιστήμιό μας να μας δώσετε την ευκαιρία να σας τιμήσουμε κατά τη διάρκεια της συναυλίας με έργα σας...»

«Ο ποιητής φωτίζει το μέλλον μας...»

Είπε ο Λυκειάρχης του 4ου Λυκείου Περιστερίου υποδεχόμενος τον Μάνο Ελευθερίου σε μια εκδήλωση του σχολείου αφιερωμένη στον ποιητή. Για τις ανάγκες του συγκεκριμένου αφιερώματος, μαθητές και μαθήτριες του Λυκείου Περιστερίου, συνοδευόμενες από εκπαιδευτικούς είχαν έρθει στη Σύρο ένα μήνα πριν, επισκέφθηκαν το 4ο Δημοτικό όπου φοίτησε ο Μάνος, πήραν συνεντεύξεις, αποτύπωσαν σε κάμερα εικόνες από το σχολείο και παρουσίασαν τους χώρους που έζησε τα παιδικά του χρόνια. Παράλληλα, ένας νεαρός μαθητής φιλοτέχνησε το πορτρέτο του Μάνου και το προσέφερε.

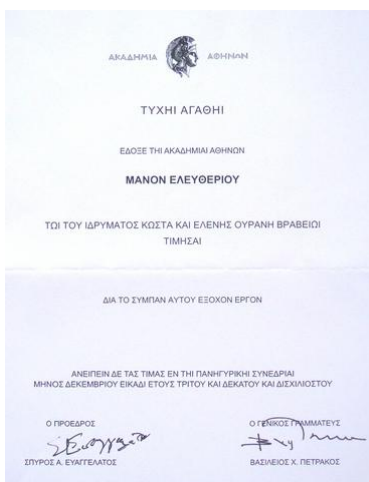
Με βαθιά συγκίνηση ο Μάνος Ελευθερίου ευχαρίστησε τα παιδιά για όλη αυτήν την υπέροχη προσφορά, και είπε ότι: «... ήταν μια υπέροχη βραδιά δροσιάς και ελπίδας από ένα τέτοιο σχολείο-κόσμημα...»

Δεν υπάρχει τίποτε ωραιότερο και πιο συγκινητικό από ένα δώρο από παιδιά!

Μάνο, σ' ευχαριστούμε, από καρδιάς, γιατί τιμάς το νησί μας.

Ιούνιος του 2008. Εκδήλωση προς τιμήν του Μάνου Ελευθερίου στο 4ο Δημοτικό Σχολείο Ερμούπολης. Δίπλα στον Μάνο η συμμαθήτριά του Μερóπη Αρμακόλα, η γράφουσα και ο Δήμαρχος κ. Γ. Δεκαβάλλας

ΜΙΚΡΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

ΘΑΝΟΣ Γ. ΘΡΑΨΙΑΔΗΣ

(Ο πρόλογος αυτός έλαβε χώρα στην παρουσίαση του ημερολογίου- αφιέρωμα, που εξέδωσαν οι θεατρικοί όμιλοι της Σύρου «Απόλλων», « Σουρής» «Γαλησσάς» και «Χρούσσα» για τα 150 χρόνια του Θεάτρου «Απόλλων»)

Η Ερμούπολη υπήρξε μια πόλη-φαινόμενο. Μέσα από τις στάχτες της επαναστατημένης Ελλάδας, σχεδόν από το πουθενά, ξεφύτρωσε ένα αστικό κέντρο, μια ευρωπαϊκή, κυριολεκτικά, πόλη, στο μέσο του Αιγαίου.. Σ' αυτό, λοιπόν, το κοσμοπολίτικο περιβάλλον, δεν μπορούσε παρά να γονιμοποιηθεί γρήγορα το έδαφος για την ανάπτυξη της θεατρικής δράσης. Και δεν είναι υπερβολή να πούμε ότι το ίδιο το θέατρο της απελευθερωμένης Ελλάδας έκανε εδώ τα πρώτα του σημαντικά βήματα , αφού , λίγα, μόλις, χρόνια μετά τον εποικισμό της η Ερμούπολη απέκτησε ερασιτεχνικό θίασο που παρουσίασε το έργο «ΝΙΚΗΡΑΤΟΣ» της σπουδαίας λογίας και πρωτοπόρας μορφής της εποχής, Ευανθίας Καίρη, αδελφής του μεγάλου φιλοσόφου Θεοφίλου Καίρη, που συνδέθηκε τόσο με τον τόπο μας, αλλά και με το θεατρική μας ανάταση. .Τότε, βέβαια, δεν υπήρχε «Απόλλων» ούτε καν ξύλινο θέατρο.. Τα έργα παρουσιαζόντουσαν σε μια από τις δύο μεγάλες αίθουσες της νέας πόλης («καζίνα»), που αν και κάθε άλλο παρά κατάλληλες, εντούτοις είχαν την ευτυχία να φιλοξενήσουν τις πρώτες αξιόλογες παραστάσεις που παρουσιάστηκαν στην ελεύθερη Ελλάδα..

Από τότε, έστω και υπό συνθήκες ενίοτε απερίγραπτες, η θεατρική ιστορία της Σύρου χαράζει την πορεία της. Έτσι, το 1835, παρουσιάζεται και το πρώτο «οργανωμένο» θέατρο: ένας ντόπιος επιχειρηματίας, ο Αποστολάκης Ρέγκος το αποτολμά.. Το θέατρο αυτό τοποθετείται στην θέση, όπου βρίσκονταν οι Φυλακές Τζιβάρα, σήμερα, όπου η κλιμακωτή οδός Ομήρου, στην προέκταση της αγοράς.

Ετσι, νομοτελειακά, φτάνουμε στην ίδρυση του θεάτρου «Απόλλων» αφού, ήδη, από το **1841 στο σχέδιο πόλης, που συνέταξε ο Βαυαρός Ερλάχερ** ,είχε προβλεφθεί ένα από τα κεντρικά δημοτικά οικόπεδα, σε μικρή απόσταση από την κεντρική πλατεία Οθωνος (τώρα, πλατεία Μιαούλη), να κρατηθεί για την δημιουργία θεάτρου, το οικόπεδο δε αυτό , από τότε, αναφερόταν ως «Πλατεία Θεάτρου». Στα τέλη, λοιπόν, της δεκαετίας του 1850 έγινε πιεστική η ανάγκη για την ίδρυση ενός καινούργιου,

σύγχρονου θεάτρου. Με πρωτοβουλία του Μικέ Σαλβάγου, «διά μεθέξεων» (συμμετοχών, δηλαδή, στις δαπάνες), άρχισαν οι διαδικασίες για την ανέγερσή του , πάνω σε σχέδια του εξελληνισμένου ιταλού αρχιτέκτονα Πέτρου Σαμπό.

Είναι , πιά, το 1864 και το μικρό κομψοτέχνημα ανοίγει τις πόρτες του..

Κι ενώ η υπόλοιπη Ελλάδα ακροβατεί και αμφιταλαντεύεται ανάμεσα στην φουστανέλα και το φράκο, το ρεπερτόριο του θεάτρου «Απόλλων» δεν μπορούσε παρά να προσβλέπει στην δύση. Έτσι, στο «Απόλλων», το 1864, στην εναρκτήρια παράσταση ανεβαίνουν, μέσα σε αποθέωση, τέσσερα ιταλικά μελοδράματα με τον «Ριγκολέττο» του Βέρντι να έχει την τιμητική του., Και μπορεί 'οι ιταλικοί θίασοι να έχουν την πρωτοκαθεδρία, όμως, και οι έλληνες καλλιτέχνες, που χαρίζει η Ερμούπολη στη σκηνή, κατά το δεύτερο μισό του 19^{ου} αιώνα είναι σημαντικοί: Ελπίδα Χαλκιοπούλου, Νικόλαος Κυριακού, Αθανάσιος Μαρίκος , Κομνηνός Λουλουδάκης, Δημοσθένης Αλεξιάδης. Στον «Απόλλωνα», επίσης, πρωτοπαίζονται και έργα τριών συριανών δικηγόρων και θεατρικών, παράλληλα, συγγραφέων : του Τιμολέοντα Αμπελά (ιστορικού, επίσης, της Σύρου), του Ιωάννη Φραγκιά και του Μιχαήλ Ζώρα.

Αυτή η σκηνή είχε την αγαθή τύχη να φιλοξενήσει, ακόμα, μεγάλους καλλιτέχνες και θιάσους που λάμπρυναν το νεοελληνικό θέατρο, όπως του Κωνσταντίνου Χριστομάνου, Μιχ.Αρνιωτάκη-Κοραλίας Νίκα Ταβουλάρη, Σούτσα, Παντόπουλου Βερώνη καθώς και του Δημ.Κοτοπούλη, με την κόρη του την μεγάλη Μαρίκα, που ως νήπιο, ακόμα, εμφανίστηκε στην σκηνή του Θεάτρου «Απόλλων» και συνέδεσε στενά την ζωή της με το θέατρό μας, δίνοντας εδώ παραστάσεις από το 1896 έως το 1953, όταν και τερμάτισε **την μυθική της καριέρα, με** την «Σκιά» του Μάριο Νικοντέμι.. Ενδιάμεσα, είχε, επίσης, εμφανιστεί στον «Απόλλωνα» το 1902, το 1907, το 1909, το 1927. **Η άλλη εμβληματική μορφή του θεάτρου μας , η Κυβέλη,** συνδέθηκε, επίσης ανεξίτηλα με την θεατρική μας ζωή, αφού ανέβηκε στην σκηνή μας για σειρά παραστάσεων το 1904 και το 1911. Τα δύσκολα χρόνια της Κατοχής και οι ουτοπικές ιταλικές φιλοδοξίες να αποκαταστήσουν το κτίριο του Θεάτρου είχαν ως αποτέλεσμα να το ρημάξουν περισσότερο. Είχε προηγηθεί μια μνημειώδης παράσταση του «Προμηθέα Δεσμώτη» από το «Άρμα Θέσπιδος» , το 1939, που σήμανε γενικό συναγερμό στα ντόπια δεδομένα. Το εγχείρημα δεν ήταν εύκολο. Αν επιτεύχθηκε, οφείλεται στον συμπατριώτη μας, διευθυντή του Εθνικού Θεάτρου, Κωστή Μπαστιά, που παρέκαμψε τις δυσκολίες και έδωσε ένα φιλί ζωής στο ήδη παρακμασμένο θέατρο. Μετά την Κατοχή, με φωτεινή εξαίρεση τις παραστάσεις της Κοτοπούλη , το

1953, και κάποιων γνωστών ελαφρών, μάλλον, θιάσων (Καίτης Βερώνη, Μπέμπας Δόξα, Καλή Καλό κλπ), ο χώρος του θεάτρου, που είχε εκμισθωθεί σε γνωστό συριανό επιχειρηματία, κατά κύριο λόγο, χρησιμοποιούταν, πιά, ως κινηματογράφος, αλλά και για κάθε είδους εκδηλώσεις. Μέχρι και για «ριγκ» σε επιδείξεις του γνωστού παλαιστή Καρπόζηλου είχε ζητηθεί να δοθεί, το 1949, πράγμα που υποστηρίχθηκε, μάλιστα και από την τότε δημοτική Αρχή! '

Η καταστροφή, πάντως, ήρθε το 1969 με το γκρέμισμα όλων των σπουδαίων και μεγαλόπρεπων στοιχείων του εσωτερικού του. Θεωρεία, Σκηνή, Πλατεία καθαιρέθηκαν.. Οι στάθμες και η οπτικές γωνίες μεταβλήθηκαν χωρίς να μπορέσουν ποτέ να επανέλθουν..

Η «**Σκιά**», πάντως -ο σημαδιακός τίτλος της τελευταίας παράστασης της Μ.Κοτοπούλη-, ευτυχώς, δεν έγινε «Σκοτάδι».

Βήμα-Βήμα, κάτι άρχισε να κινείται. Στην αρχή, το ψυχρό μπετόν των θεωρείων καλυφθηκε από ψιλό σοβά, το δάπεδο σκεπάστηκε με μπετόν, έτσι, που δεν χρειαζόταν, πιά, κάθε φορά που παίζαμε να ακολουθούμε την γνωστή διαδικασία: να κουβαλάμε με ζεμπιλια, μπάζα, που ξέμειναν μέσα από σύννεφα σκόνης και βρωμιάς... Στην οροφή, για να μην στάζει, όταν έβρεχε, τοποθετούσαμε ένα τεράστιο νάυλον, με κλίση από την πατάρα στο πρώτο θεωρείο, ώστε να μην χρησιμοποιούμε, πιά τις ομπρέλλες μας.. Πολυτέλειες!

Υστερα, βάλαμε «τουαλέτες» στα καμαρίνια .. Δεν βαρυνόσαι, λέγαμε, κι οι ηθοποιοί φαντάροι, με κάποιον τρόπο είναι.. Οι Αρχές -νάσαι καλά οι άνθρωποι- μας άφηναν να παίζουμε, με παράνομο φως, από μια μπαλαντέζα, που την «τραβούσαμε» από το διπλανό σπίτι.. Ας μη μιλάμε για πυρασφάλεια...Ούτε για νερό... Μάθαμε να κουβαλάμε μαζί, στις δοκιμασίες των προβών, αλλά και στις παραστάσεις του χειμώνα, ένα μπουκαλάκι κονιάκ- το προσωπικό μας «καλοριφέρ»...

Ομως παίζαμε και πίζαμε, πίζαμε και παίζαμε.. Ολο και κάτι γινόταν.. Ολο και πλήθαινε το «σινάφι» μας.. Σχηματίστηκαν κι άλλες ομάδες, πλην του «Απόλλωνα» και του «Σουρή» η, αν θέτε, του «Σουρή» και του «Απόλλωνα».. Το επίπεδο ανέβηκε σε ζηλευτό σημείο. Ήδη, στην περιοχή του Αιγαίου, μας θεωρούν παραδείγματα προς μίμηση ..

Το Θέατρο, τελικά, το έσωσε η διάθεση των συριανών και η επιμονή των «ακτιβιστών» ερασιτεχνών του τόπου μας, που «δεν έδρασαν ματαίως».. Ετσι, το αναρτημένο «πανώ» του 1977 με το σπαρακτικό, χειροποίητο « ΓΙΑΤΙ ΜΕ ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΨΑΤΕ;» έφτασε στις μέρες μας να αντικατασταθεί από πολύχρωμα

«μπάνερ» που, κυρίως το καλοκαίρι, στολίζουν την πρόσοψη του ανακαινισμένου θεάτρου μας και ενημερώνουν για την πληθώρα των διεθνών εκδηλώσεων που αυτό φιλοξενεί..

Και έφτασε το 2000! Εγκαίνια! Το αποκαταστημένο Θέατρο, σε σχέδια του αρχιτέκτονα Δημήτρη Πικιώνη ξανάνοιξε επίσημα τις πύλες του. Τα φώτα άναψαν και καταύγασαν οι προβολείς. Το κοινό κάθισε αναπαυτικά στις βελούδινες πολυθρόνες και ακούμπησε με δυσπιστία τα πόδια του στην παχιά μοκέτα –λες και φοβόταν πως θα πατήσει κάποιον σωρό από μπάζα, όπως πριν λίγα χρόνια.. Θαύμασε τις υπέροχες οροφोगραφίες του ζωγράφου Δημήτρη Φόρτσα, στην θέση των παληών εκεί, που είχε συνηθίσει να βλέπει το τεράστιο «ναυλον» προστατευτικό και όταν ήχησε το κουδούνι και έσβησαν τα φώτα, όλοι νόμιζαν ότι ζούσαν σε παραμύθι..

Από τότε έγιναν και γίνονται πολλά. Παράλληλα με το θέατρο πρόζας επέστρεψε η όπερα, η μουσική, εμφανίστηκε ο χορός, οι βραδυές λόγου και τέχνης.. Το Θέατρο, το Θέατρό μας ήταν πάλι εδώ.

Σήμερα εκατόν πενήντα χρόνια μετά, μπορούμε και μιλάμε για το μέλλον έχοντας βιώσει βαθειά το παρελθόν.... Ξέρουμε, πα, καλά πως η καρδιά της Πόλης μας χτυπά εκεί που η δημιουργία ενώνεται με την ευαισθησία .. Εκεί, που ο «αρπστής» Απόλλων μας καλεί να υπερβούμε τις εφήμερες ανθρώπινες ταλαιπωρίες μας και να ταξιδέψουμε την ψυχή μας στο μεγαλείο του πραγματικού πολιτισμού.

«ΜΙΑ ΘΑΛΑΣΣΑ ΜΙΚΡΗ...»- ΔΥΟ ΜΕΓΑΛΕΣ ΒΡΑΔΥΕΣ...

Από τον Θάνο Γ. Θραψιάδη

(Συναυλία Ορχήστρας των Κυκλάδων με τον **Διονύση Σαββόπουλο**- Θέατρο «Απόλλων» 10,11 Φεβρουαρίου 2014)

Ένα «φορτηγό», όλο μνήμες, «ξεκουβάλησε» για δυό μέρες στο θέατρο «Απόλλων» ήχους μουσικούς από μια ζωή ολόκληρη, χρώματα και συναισθήματα που μας συνοδεύουν και σηματοδεύουν μισόν αιώνα τώρα.

Η πλατεία της καρδιάς ήταν –και είναι μεγάλη-,αλλά στο θέατρο πώς να χωρέσουν όλοι; Βρίσκεται εδώ ένα κοινό από όλες τις ηλικίες, ποικίλο, πολύχρωμο, το ίδιο, όμως, ευαίσθητο μπροστά στον μεγάλο καλλιτέχνη . Οι στίχοι κυλούν μαζί με τις σκέψεις, κάποιοι φίλοι (που σπανίως εκφράζονται – συνήθως μόνο γκρινιάζουν) «ραγίζουν» και σηκώνονται όρθιοι, έτοιμοι να πηδήξουν από τα θεωρεία προς την σκηνή, σαν τους παλιούς φοιτητές των διαδηλώσεων.. Δεν έχουν, πια, βάρος ούτε ηλικία .. «Δημοσθένους λόγοι», «ρεζέρβα», «βρώμικο ψωμί» μας ενώνουν και μας απογειώνουν..

«Ας κρατήσουν οι χοροί», τραγουδάμε και ελπίζουμε –πρέπει να ελπίζουμε- πως «των Ελλήνων οι κοινότητες» μαζί με τις παρέες , που γράφουν ιστορία, θα μας σώσουν για μιάν, ακόμα, φορά..

Κι έπειτα, η χορωδία των μικρών συριανών παιδιών, της «Ορχήστρας των Κυκλάδων» να μας παρασέρνει ονειρικά στον χορό του «Ντιρλανταντά» και της γλυκειάς αλλά άπιστης «Συννεφούλας».

Κι εμείς δεν έχουμε λόγο να κρυφτούμε απ'αυτά τα παιδιά, που «έτσι κι αλλοιώς τα ξέρουν όλα», απλά αφηνόμαστε να τα θαυμάζουμε, πολύχρωμα και αυθόρμητα, μια φρέσκια αύρα από μελωδικές φωνούλες, εκεί μπροστά μας: Να ποιο είναι το «ροκ» του μέλλοντός μας !

Τι άλλο να πει κανένας γι αυτό που μέχρι πριν λίγα χρόνια θα φαινόταν αδιανόητο .. Στην Σύρο, μια στάλα τόπο, μια μικρή (ή μήπως την αδικούμε;) μουσική επανάσταση. Δεκάδες μουσικοί όλων των ηλικιών, να διασχίζουν την -έτσι κι αλλοιώς- μεγάλη μας πλατεία Με ξεχωριστή ευλάβεια μέσα σε ειδικές θήκες, διαφόρων σχημάτων και μεγεθών, μεταφέρουν το «άλλο τους είναι»: ένα βιολί, ένα φλάουτο, μια κιθάρα. Η Ορχήστρα των Κυκλάδων που ίδρυσε ο σπουδαίος και ταπεινός Νίκος Κυπουργός – που τύχη αγαθή τον έφερε στο νησί μας- έχει ήδη αρχίσει να παίρνει την θέση που της ανήκει όχι μόνο σε τοπικό αλλά και σε πανελλήνιο επίπεδο. Το τελευταίο της εγχείρημα με την συναυλία του Διονύση Σαββόπουλου, αν το σκεφτείς, ήταν μια δύσκολη, αν όχι παράτολμη ιστορία. Κι όμως μας κατέκτησε. Μετά από άπειρες ώρες προετοιμασίας και προβών, ο Ν. Κυπουργός και οι μουσικοί του κατάφεραν να «απλώσουν» ένα ιδανικό μουσικό χαλί που δέχθηκε τον Διονύση Σαββόπουλο. Ένα εγχείρημα ιδιαίτερα δύσκολο και απαιτητικό. Που, όμως πέτυχε και μας συγκίνησε..

Στην Σύρο της κρίσης μπορείς, πιά, να ακούσεις διάχυτες, κάποιες νότες μιας άλλης προοπτικής.Και δεν είναι μόνο ο Κυπουργός. Είναι και η διευθύντρια

της αναγεννημένης Φιλαρμονικής του δήμου μας, η Αλίς Λαμπάρς, είναι οι νέοι μουσικοί δάσκαλοι με τις σχολές τους που μεταλαμπαδεύουν τις γνώσεις τους στα μικρά παιδιά με αμεσότητα και αγάπη, είναι τα πολυάριθμα «γκρουπ» που σχηματίστηκαν και καλύπτουν όλο το φάσμα της σύγχρονης μουσικής. Όλοι αυτοί, σε συνδυασμό και με την σταθερή ποιοτική παρουσία του «Μουσικού Ομίλου Σύρου» (που χρειάζεται, ωστόσο, ώθηση και παραπέρα ανανέωση) υπόσχονται να κάνουν τις μουσικές (και όχι μόνο) μέρες μας απολαυστικές, αισιόδοξες και δημιουργικές..

Ο Διονύσης Σαββόπουλος

Ο Κηπουργός με την ορχήστρα

Η παιδική Χορωδία

Γεωργίου Π. Σαρλή

Καθηγητού Γεωπονικού Πανεπιστημίου

Η χρονολογία που οι άνθρωποι διαπίστωσαν τη χρησιμότητα της μέλισσας και εξάσκησαν τη μελισσοτροφία είναι απροσδιόριστη.

Απαραίτητη όμως προϋπόθεση για την άσκηση μιας εντατικής και προσοδοφόρου μελισσοτροφίας, αποτελεί η ύπαρξη πλούσιας μελισσοκομικής χλωρίδας ή πλούσιων, όπως καλούνται, μελισσοβοσκών.

Κατά τη μυθολογία μας πατρίδα της μελισσοτροφίας θεωρείται το νησί Κέα των Κυκλάδων, στους κατοίκους του οποίου δίδαξε την τέχνη της ο Αρισταίος γιός του Απόλλωνα και της νύμφης Κυρήνης. Επίσης, με το όνομα Μέλισσα αναφέρονται δύο πρόσωπα: η αδελφή της Αμάλθειας και μια ιέρεια της Δήμητρας.

Τα προϊόντα της μέλισσας ήταν όχι απλώς γνωστά στους αρχαίους Έλληνες, αλλά και φημισμένα (π.χ. αττικό μέλι) για τη γλυκαντική τους αξία και ως ουσίες χρήσιμες για θεραπευτικούς σκοπούς.

Τα μελισσοτροφικά προϊόντα τώρα είναι καταπληκτικές φυσικές ουσίες, τις οποίες αξίζει με λίγα λόγια παρακάτω να μνημονεύσουμε:

Το μέλι, που σύμφωνα με τις αγορανομικές διατάξεις **είναι τρόφιμο και όχι φάρμακο**, είναι ένα συμπυκνωμένο μίγμα που δεν γνωρίζουμε όλα τα υλικά από τα οποία αποτελείται. Όμως από τη γνωστή μέχρι σήμερα σύνθεσή του (αμινοξέα, βιταμίνες, υδατάνθρακες, οξέα, μεταλλικά άλατα, ένζυμα, ιχνοστοιχεία κ.ά.) θεωρείται **ένα υψηλά ενεργειακό τρόφιμο**. Παράγεται από τις μέλισσες που συλλέγουν νέктar και μελιτώματα μόνο από ζωντανά μέρη των φυτών και τις εκκρίσεις εντόμων, ιδιαίτερα διαφόρων ειδών αφίδων και του παρασίτου της *Marchalina hellenica* που ζει παρασιτικά στη χαλέπια πεύκη (*Pinus halepensis*). Στη συνέχεια, μέσα στην κυψέλη αυτά μεταποιούνται, εμπλουτίζονται με ουσίες από τις μέλισσες, αποθηκεύονται στις κηρήθρες μέχρι την ωρίμασή τους και μετά το ώριμο μέλι των κελιών σφραγίζεται από τις μέλισσες με κερί.

Το μέλι που το 95% των στερεών συστατικών του είναι σάκχαρα και στα οποία υπερτερούν οι δύο μονοσακχαρίτες φρουκτόζη και γλυκόζη, **αφομοιώνεται ταχέως από τον οργανισμό** και φέρεται στο εμπόριο ρευστό, κρυσταλλωμένο ή ως μελικηρίδιο (κηρήθρα με μέλι). Η κρυστάλλωσή του μάλιστα αποτελεί φυσικό φαινόμενο και δεν επιδρά στη θρεπτική και βιολογική του αξία. Έτσι, **είναι λανθασμένη η αντίληψη του καταναλωτικού κοινού ότι το μέλι που κρυσταλλώνει δεν είναι καλής ποιότητας ή είναι νοθευμένο**. Επίσης, το χρώμα του δεν αποτελεί παράγοντα ποιότητας, αλλά ένδειξη προέλευσής του. Τα μέλια από μελιτώματα και τα δασόμελα, είναι κατά κανόνα, πιο σκοτεινού χρώματος από τα ανθόμελα, τα οποία κρυσταλλώνουν και σε συντομότερο χρόνο. Ακόμη το

μέλι, που από τα αρχαία χρόνια θεωρείται αφροδισιακό, διακρίνεται για τις θεραπευτικές του

ιδιότητες, είναι κατάλληλο για εσωτερική και εξωτερική χρήση, καταναλίσκεται απ' ευθείας από τον άνθρωπο, όπως το υδρόμελο (30 γρ. μελιού ανά λίτρο χλιαρού νερού), συμπεριφέρεται ως προβιοτικό⁽¹⁾ και χρησιμοποιείται ευρέως στη ζαχαροπλαστική, φαρμακευτική, αρτοποιία, μαγειρική, ποτοποιία κ.ά.

Ωστόσο, πρέπει να αγοράζεται σε επώνυμη συσκευασία και να διατηρείται κατά προτίμηση σε γυάλινα, γεμάτα και αεροστεγή δοχεία γιατί είναι υγροσκοπικό. Οι καλύτερες συνθήκες για τη συντήρησή του, μέχρι και δύο χρόνια, είναι ο ξηρός, δροσερός, χωρίς έντονες οσμές και σκοτεινός χώρος, γιατί το φως καταστρέφει ορισμένες βακτηριοστατικές ουσίες και συγχρόνως αλλοιώνει το χρώμα του. Ομοίως πολλά συστατικά του καταστρέφονται όταν θερμαίνεται ή βράζεται, οπότε για την επαναφορά του στη φυσική του ρευστότητα χρησιμοποιείται μπεν-μαρί χαμηλής θερμοκρασίας (40° C) και στα ροφήματα θα πρέπει να προστίθεται μόνο όταν είναι χλιαρά.

Τέλος, είναι αδύνατον οι καταναλωτές να αντιληφθούν εάν ένα μέλι έχει υποστεί κάποιου είδους νοθεία, επειδή δεν διαθέτουν την ιδιαίτερη εξάσκηση σχετικά με το άρωμα και τη γεύση, για να μπορέσουν να καταλάβουν τη διαφορά.

Το κερί, παράγεται από νεαρές εργάτριες ηλικίας 14-15 ημερών, με την κατανάλωση μελιού και το χρώμα του οφείλεται στα λιποδιαλυτά καροτινοειδή της γύρης. Χρησιμοποιείται στην κοσμετική, φαρμακευτική, κηροποία κ.ά.

Η γύρη, παραλαμβάνεται και μέσω γυρεοπαγίδων στην είσοδο των κυψελών. Διακρίνεται για την εξαιρετική θρεπτική της αξία και χρησιμοποιείται στη διατροφή των μελισσών ως πηγή πρωτεϊνών, λιπών, βιταμινών και ανοργάνων αλάτων, στη διατροφή του ανθρώπου, στην κοσμετική και στη φαρμακευτική.

Ο βασιλικός πολτός, παράγεται από νεαρές εργάτριες ηλικίας 5-14 ημερών, είναι πλούσια πρωτεϊνούχος και πολύ πολύπλοκη ουσία και τοποθετείται στα βασιλικά κελιά ως τροφή των προνυμφών των βασιλισσών. Διακρίνεται για τις δυναμωτικές και θεραπευτικές του ιδιότητες, αλλά η ευεργετική του επίδραση στην υγεία του ανθρώπου δεν έχει πλήρως τεκμηριωθεί. Ωστόσο, λόγω **της αντιμικροβιακής του δράσης** χρησιμοποιείται ευρέως στην κοσμετική (αλοιφές, καλλυντικά κ.ά.) και συνιστάται ιδιαίτερα στους ηλικιωμένους, λεχώνες και αθλητές.

Η πρόπολη, είναι μία κομμεορητίνη που παράγεται στους οφθαλμούς δασικών δέντρων (πεύκου, καστανιάς, λεύκας, φτελιάς κ.ά.) και συλλέγεται από τις μέλισσες που τη χρησιμοποιούν για να περιορίζουν το άνοιγμα της εισόδου της κυψέλης (προ+πόλις), να στερεώνουν τις κηρήθρες, να φράζουν σχισμές και χαραμάδες κ.ά. Διακρίνεται και αυτή για τις αντιμικροβιακές και θεραπευτικές της ιδιότητες και χρησιμοποιείται στην κοσμετική, φαρμακευτική, οδοντοκρεμοποία κ.ά.

Επανερχόμενοι στη μελισσοτροφική χλωρίδα, θα πρέπει να επισημανθεί, ότι ο ελληνικός χώρος καλύπτεται ολόκληρος από μελισσοβοσκές με μελισσοτροφικά φυτικά είδη, που ανήκουν κυρίως στην αυτοφυή βλάστηση, αλλά ανευρίσκονται και μεταξύ των καλλιεργούμενων ειδών, των οπωροφόρων δέντρων και των καλλωπιστικών φυτών. Ο αριθμός τους ανέρχεται στα 500 περίπου και διακρίνονται σε νεκταροπαραγωγά, γυρεοπαραγωγά και σε νεκταρο-γυρεοπαραγωγά ή παρέχουν μελιτώματα φυτικής ή ζωϊκής προελεύσεως.

Όμως θα πρέπει να καλλιεργηθούν ευρύτερα και άλλα μελισσοτροφικά φυτά για τη βελτίωση και την ενίσχυση της μελισσοτροφικής μας χλωρίδας, η οποία λόγω διαφόρων ανθρωπογενών επιδράσεων (εκχερνώσεις, πυρκαγιές, ψεκασμοί καλλιεργειών κ.ά.) υφίσταται τελευταίως μείωση.

Ενδιαφέρον εν προκειμένω, παρουσιάζουν τα 150 περίπου μελισσοτροφικά φυτά που αποτελούν το 23% της χλωρίδας της συριανής γης (Γ. Π. Σαρλή: *Τα φυτά της Σύρας*. Συριανά Γράμματα. Τευχ. 26-27. Απρ.-Ιουλ., 1994), στα οποία δεν περιλαμβάνονται μελισσοτροφικά οπωροφόρα δέντρα, καλλιεργούμενα και καλλωπιστικά φυτά. Αυτά τα φυτικά είδη υπάγονται σε 19 οικογένειες από τις οποίες η πολυπληθέστερη είναι η οικογένεια των Χειλανθών (*Lamiaceae*) που περιλαμβάνει φυτά που αναδύουν οσμή, χρήσιμα και πολύτιμα ως αρωματικά, φαρμακευτικά, αρτυματικά, μελισσοτροφικά και καλλωπιστικά. Στο σύνολό τους είναι φυτά νεκταρο-γυρεοπαραγωγά, εκτός από τα: θυμάρι (*Thymus capitatus*), κάππαρη (*Capparis spinosa*), λιοτρόπι (*Heliotropium europaeum*), μάραθο (*Foeniculum vulgare*) και φλισκούνη (*Mentha pulegium*) που είναι μόνο νεκταροπαραγωγά και τα: δένδρομολόχα (*Alcea rosea*), παπαρούνα (*Papaver rhoeas*) και χαμομήλι (*Chamomilla recutita*) που είναι μόνο γυρεοπαραγωγά. Επίσης, από το νέκταρ τους παρέχονται μέλια που τα διακρίνει κατά πλειονότητα η καλή ποιότητα, το λαμπερό κεχριμπαρένιο χρώμα, το ευχάριστο άρωμα, η εξαιρετική γεύση και η μη ταχεία κρυστάλλωση. Ακόμη, ο υψηλός βαθμός πληθοκαλύψεως τους εξηγεί την αναπτυγμένη στο νησί μελισσοτροφία, η οποία αποτελεί παράδοση. Μία παράδοση που αρχίζει από τους αρχαίους χρόνους με την κοπή και κυκλοφορία στη Σύρα νομίσματος που στη μία όψη του απεικονιζόταν η μέλισσα, συνεχίζεται στην κλασική περίοδο με την ανεύρεση σε ανασκαφή της πρώτης ξύλινης κυψέλης, στους νεότερους χρόνους με τη μέλισσα στην σφραγίδα της Κοινότητας της Απάνω Μεριάς και σήμερα με τις συνεχείς και εντατικές δραστηριότητες των μελών του Μελισσοκομικού Συλλόγου Σύρου⁽²⁾.

Τέλος, η παραγωγή του μελιού στη Σύρα εξαρτάται σχεδόν αποκλειστικά από τις κλιματικές συνθήκες, αλλά όπως αναφέρθηκε, η ποιότητά του είναι άριστη και ως μέλι θυμαριού από τις καλύτερες διεθνώς.

(1) Προβιοτικό: Ζωντανή καλλιέργεια συγκεκριμένου βακτηρίου ή συνδυασμού βακτηρίων με την οποία εμπλουτίζεται ένα τρόφιμο ή ένα συμπλήρωμα διατροφής που επιφέρει όφελος στην υγεία.

- (2) Στοιχεία από την προφορική επικοινωνία με τον Δημοτικό Σύμβουλο και μέλος του Μελισσοκομικού Συλλόγου Σύρου κ. Δομένικο Σαγκινέτο, τον οποίο και θερμώς ευχαριστώ.

«Αληθείας 1-13»

Από την Αγνή Ζησιδου

Αλήθεια! Μόνο από το ένα μέχρι το δεκατρία ήταν τα νούμερα της. Αυτό της έπρεπε, τίποτα παραπάνω της «οδού Αληθείας». Σφίχτηκα σαν την είδα. Έτσι όπως σφίγγεται η καρδιά μου όταν βλέπω έναν αδικημένο. Σε αδιέξοδο στριμωγμένη, στενή και σκιερή, ήσυχη, μοναχική, χωρίς αυτοκίνητα, χωρίς διαβάτες. Τρεις-τέσσερις μικρές πολυκατοικίες όλες κι όλες, κι ανάμεσα τους ένα παλιό, αλλά καλά συντηρημένο διώροφο. Εκεί, σε μια γειτονιά της Κυψέλης.

Ποιος άτολμος ανθρωπάκος ή ποιος ισχυρός άνδρας να της διάλεξε τ όνομα της; Γιατί δεν της χαρίστηκαν λεωφόροι ατελείωτοι, ηλιόλουστοι και πολύβουοι; Λεωφόροι που να τις διαβαίνουν εκατομμύρια άνθρωποι και να ριγούν αντικρίζοντας τ όνομα της; Γιατί την έκρυψαν, γιατί την φοβήθηκαν, γιατί την στρίμωξαν ανάμεσα σε ονόματα «μεγάλων ανδρών», μεγαλομανών ανδρών, φιλόδοξων ανδρών; Γιατί;

Μήπως κι ειν η μοίρα της νάναι κρυμμένη, να μεταλλάσσεται, και να παραμορφώνεται; Ποιος την καταράστηκε να τριγυρίζει μασκοφορεμένη, σαν νάναι σημαδεμένη και να ντρέπεται ν αποκαλύψει το πρόσωπο της το πραγματικό; Ή μήπως κι αυτή η ίδια διάλεξε, όποτε με τη γύμνια της φέρνει συμφορές να κρύβεται, κι όποτε με τη λάμψη της ψυχής αγαλλιάζει να πετάει τη μάσκα της και πάλι;

Όπως και νάναι δεν της πρέπει το μικρό, το κούτσικο. Δεν της πρέπει για την ευφυΐα της, για την ίδια της την προσωπικότητα.

Μακάρι όλοι οι δρόμοι, να είχαν τέτοια συμβολικά ονόματα. Να έλλειπαν αυτά των ματοβαμμένων κατακτητών, των αφελών ευπατρίδων ηρώων. Των μεγάλων ποιητών, των καλλιτεχνών, των φιλοσόφων, των πολιτικών, των κληρικών, των επαναστατών, που δεν διαλέχτηκαν για την διαχρονική τους αξία. Έτσι κι αλλιώς, όλοι τους κρίθηκαν υποκειμενικά στη σύγχρονη εποχή τους.

Ονόματα ανθρώπων, για τα οποία συχνότατα απαιτήσαν, κλάφτηκαν ή και πλήρωσαν οι συγγενείς τους για να τα δουν αναρτημένα σε δρόμους, πλατείες, γήπεδα, πολιτιστικά κέντρα. Ονόματα ανθρώπων, στους οποίους - σ αυτούς ή στους απογόνους τους - ήταν «υποχρεωμένοι» οι δήμαρχοι κι οι διάφοροι πρόεδροι, κι έπρεπε να σβήσουν μ αυτόν τον εύκολο κι ανέξοδο τρόπο τα όποια «χρέη» τους.

Ας την αφήσουμε λοιπόν αυτή την ακούραστη, στον κόσμο ταξιδιάρη, που κυκλοφορεί αόρατη ανάμεσα μας, να ξεπεζεύει με τα μπαγκάζια της, όπου εκείνη κρίνει και ξέρει. Μην την βιάζουμε άλλο. Αγνός ο κάθε της σκοπός, ας την εμπιστευτούμε πλήρως!

Εκλογικό δικαίωμα και πάθος (Διήγημα της Μαίρης Καραμήτσου)

Η μητέρα μου, περασμένα ογδόντα χρόνια, ξεχνάει τελευταία. Όχι πολλά πράγματα ούτε ουσιαστικά. Από τις παλιές εντυπώσεις, τις κατακαθισμένες χρόνια στις γωνιές του μυαλού της, δεν της ξεφεύγει τίποτε και μόνο με τα πρόσφατα τα βρίσκει λίγο σκούρα.

Διαβάζει προσεκτικά μια εφημερίδα από την αρχή ως το τέλος μ' ένα φακό κι ακούει εκστατικά τις ειδήσεις των εννέα. Βέβαια, ξεχνάει τα περισσότερα από αυτά που διάβασε και κείνα που άκουσε, όμως ο σκοπός έχει γίνει. Έχει ευχάριστη απασχόληση όλη τη μέρα, έστω καθόλου παραγωγική.

Για τούτες τις δημοτικές εκλογές, μέρες μπροστά τη ρωτούσα:

«Θα ψηφίσεις;»

«Και βέβαια!»

«Ποιον θα ψηφίσουμε Δήμαρχο, θυμάσαι;»

«Τα ίδια θα κάνει όποιος και να βγει, μην ανησυχείς!» Εκείνη ενδιαφέρεται για τα έργα του, ενώ εγώ για το κόμμα που τον υποστηρίζει.

«Καλά, θυμάσαι ποιον θα ψηφίσουμε;»

«Τον Κομποθέκρα! Αυτόν δε θέλουμε;»

«Μπράβο!»

Νιώθω σαν να δίνω στον Κομποθέκρα δύο ψήφους εγώ. Ενώ, αν αφήσω τη μητέρα μου να ξεχάσει τις εκλογές, γίνεται το αντίθετο. Μία ψήφος πάει χαμένη... Πάω που πάω εγώ για το εκλογικό μου δικαίωμα, την προτρέπω κι αυτήν να πάει για το εκλογικό της καθήκον. Είναι δύο οι οπτικές γωνίες γι αυτήν την ψήφο!...

Την Κυριακή, μέσα στο αυτοκίνητο του αδελφού μου, της έλεγα μέχρι την τελευταία στιγμή: «Να θυμάσαι, Κομποθέκρας!», γιατί μπροστά στην επιτροπή δε θα μπορούσα να πω τίποτε πια. «Ναι, παιδί μου! Μου το είπες τόσες φορές!» Γυρίζει τότε ο αδελφός μου να της πει να βάλει και σταυρό στον Ευριπίδη. Αγανάκτησα. Ώρα ήταν αυτή να τη ζαλίζει; «Άφησε τους σταυρούς! Τους βάζουμε εμείς τους σταυρούς!», του λέω. «Πού να βάλω σταυρό;», ρωτάει η μητέρα μου. «Πουθενά. Να θυμηθείς μόνο Κομποθέκρας!», της λέω. «Μα, πρέπει να βάλουμε και σταυρό...» «Δε χρειάζεται, σου λέω!»

Με τα πολλά, φτάσαμε μπροστά στην επιτροπή. Ακουμπώ στο τραπεζάκι το βιβλιάριο και την ταυτότητά της, από πίσω και τα δικά μου. Η συνέχεια μας έφερε και τις δυο πίσω από δύο παραβάν, πλάι πλάι. Με έχει φάει η περιέργεια. Έχω την υποψία ότι η μητέρα μου δε θυμάται τι πρέπει να κάνει. Να το. Σε λίγο βγάζει το κεφάλι και με φωνάζει.

«Μαρήηηηη!» Βγάζω κι εγώ το δικό μου. «Δε βλέπω. Ξέχασα το φακό μου!». Να πάρει η ευχή! Πώς να δει χωρίς το φακό της! «Προσπάθησε να δεις», της λέω, «είναι μεγάλα τα γράμματα». Έτσι όμως, με τα κεφάλια μας απ' έξω και τις άλλες γυναίκες να περιμένουν, σηκώθηκε ο δικαστικός αντιπρόσωπος να αντιμετωπίσει την κατάσταση που δεν έπαιρνε άλλο και μπήκε μέσα στο δικό της παραβάν. Ακούω αυτόν: «τι θέλετε να ψηφίσετε;» Εκείνη: «Κομποθέκρα!» Χάρηκα για λίγο. Από κει και πέρα, τι ψηφοδέλτιο μπήκε στο φάκελο, ο Θεός και η ψυχή του αντιπροσώπου ξέρουν. Με την παρέμβασή του, είχα μια πιθανότητα να χαθεί το εκλογικό μου δικαίωμα εντελώς. Συν ένα, πλην ένα, μηδέν εις το άθροισμα το αλγεβρικών...

Βγαίνοντας από το εκλογικό κέντρο, ρώτησε ο αδελφός μου τη μητέρα μου σχετικά. «Εγώ», του λέει εκείνη, «ψηφισα Κομποθέκρα, αλλά η αδελφή σου δε μ' άφησε να βάλω σταυρό!» Τότε, η δύσμοιρη εγώ, είδα πως με την έγνοια της μητέρας μου, είχα ξεχάσει εγώ να βάλω σταυρό στον Ευριπίδη. «Έχασα το μυαλό μου!», λέω στον αδερφό μου. «Όχι, παιδί μου», λέει η μητέρα μου «έχασες τη μνήμη σου. Υπάρχουν φάρμακα γι αυτή την περίπτωση...»

«Ύστερα από αυτό», λέει η κόρη μου την άλλη Κυριακή με τις επαναληπτικές εκλογές, «δεν πιστεύω να πάρεις μαζί σου τη γιαγιά να ψηφίσει». «Δε θα την πάρω; Αν μπορέσω και τον παππού σου από τον τάφο θα πάρω μαζί μου».

Στις επαναληπτικές εκλογές, που είχαν μεγαλύτερο πάθος, οργανώθηκα καλύτερα από την πρώτη φορά. Είπα του Ευριπίδη να μου φέρει ψηφοδέλτια στο σπίτι. Από τη Δευτέρα ακόμη άρχισα να μιλάω στη μητέρα μου για τον Κομποθέκρα. «Μα τον ψηφίσαμε αυτόν!», λέει. «Δεν πειράζει, πάλι!» «Πάλι, γιατί;» «Δε βγήκε ακόμη Δήμαρχος...» «Τότε να ψηφίσουμε τον άλλο!» «Όχι!!!!!!»

Είχα ένα άγχος, πως το διπλωμένο ψηφοδέλτιο δε θα χωρούσε στο φάκελο, γι αυτό του έκανα ένα αλλιώτικο δίπλωμα αυτή τη φορά, έκανα και μερικές πρόβες μέχρι να φτάσουμε με το αυτοκίνητο. Έξω, στο δρόμο, δυο τρία χούφταλα συνοδεύονταν από συγγενείς. Κάτι μου λέει πως ό, τι περπατάει σήμερα στο δρόμο με μπαστούνι, μάτι θολό, καμπουριασμένο σώμα, στηριγμένο σε ξένες μασχάλες, δεν είναι από δικό του καθήκον-δικαίωμα να ψηφίσει αλλά από το φανατισμό των νεώτερων συγγενών που το τραβούν με το ζόρι στα εκλογικά κέντρα. «Είπαμε, θα βάλεις το διπλωμένο χαρτί στο φάκελο και θα πετάξεις αυτά που θα σου δώσουν!» «Ναι, παιδί μουουου!»

Έφτασε η ώρα της αλήθειας. Αυτή τη φορά δεν πήγα στο διπλανό παραβάν εγώ. Την περίμενα απ' έξω, για να μπω ύστερα στο δικό της. Τόση προετοιμασία τόσες μέρες, ήθελα να δω που θα καταλήξει. Κι όταν μπήκα στο παραβάν, πρώτη μου δουλειά, ήταν να ψάξω το κιβώτιο με τα πεταμένα ψηφοδέλτια. Με βοηθούσε κι η... μυστικότητα της ψηφοφορίας, ντε! Τα πάνω πάνω ψηφοδέλτια δεν ήταν του Κομποθέκρα. Ήταν του άλλου. Ευχάριστο αυτό, αλλά, τότε, πού ήταν το ένα του Κομποθέκρα που θα πετούσε; Μια πιθανότητα δυσάρεστη έμενε, να είχε βάλει και τα δύο στο φάκελο, οπότε θα ήταν άκυρα και τα δύο... Με έφαγε η αγριότερη περιέργεια της ζωής μου, μέχρι να το δω πολύ αργότερα, αυτό το ψηφοδέλτιο, στην τσάντα της. Η μητέρα μου είχε κάνει εκείνο που έπρεπε και που ήξερε από παλιά. Σε μένα όμως, τι συνέβη; Στην έξοδο, ενώ εκείνη με περίμενε, μου ζήτησαν από την επιτροπή το δικό μου φάκελο.

«Συγγνώμη», τους λέω, «να πάω να τον πάρω»! Να σκεφτείτε, τον είχα ξεχάσει μέσα στο παραβάν πάνω στο τραπεζάκι κι ούτε το ψηφοδέλτιο δεν είχα βάλει μέσα... Τι πάθος!

«Τα 'χεις ολότελα χαμένα παιδάκι μου!», κούνησε το κεφάλι της η μητέρα μου, υπονοώντας -ίσως!- ότι δεν υπάρχουν φάρμακα γι αυτή την περίπτωση...

Εθιμοτυπικές Επισκέψεις

Η τελευταία επίσκεψη του Στόλου στην Σύρο

Του Στέλιου Παπουτσά

Στα πλαίσια των θερινών γυμνασίων του Στόλου, (αναφερόμεθα στις αρχές της 10ετίας του 1950), εσυνηθίζετο, στο πέρας ή στο ενδιάμεσο αυτών, επίσκεψη εθιμοτυπική ή φιλοφροσύνης σε ένα Ελληνικό λιμάνι. Ήταν μια εκδήλωση που τιμούσε την πόλη που φιλοξενούσε το σύνολο σχεδόν των ενεργών πολεμικών πλοίων, αφού εθεωρείτο επίσημη αναγνώριση προς τη σημαντικότητά της.

Η επίσκεψη του Στόλου σε ελληνικά λιμάνια, συνιστούσε ένα γεγονός που έπαιρνε πανηγυρικό χαρακτήρα και υπερκάλυπτε πολλές φορές τη σοβαρότητα της επίσκεψης.

Γνωστή είναι και η επικρατήσασα φράση: «Ήλθε ο Στόλος!».

Σήμερα, ίσως, ο θεσμός αυτός να έχει μετατραπεί.

Ας παρακολουθήσουμε λοιπόν την τότε επικρατούσα τακτική, αποδιδόμενη από προσωπική εμπειρία του γράφοντος.

Η είσοδος του Στόλου στο λιμάνι, με την επιβλητικότητά του, με τα πληρώματα του καταστρώματος στις εντεταγμένες θέσεις και την αυστηρότητα που χαρακτηρίζει τη στιγμή της προσόρμισης, δημιουργούσε εντύπωση στο περί το λιμένα παρακολουθούντα κοινό. Ταυτόχρονα δημιουργούσε και σύγχυση περί του πρακτέου στους κυβερνήτες των πλοίων, καίτοι είχαν προσχεδιαστεί οι επί μέρους κινήσεις των επί χάρτου, ενώ ο δεχόμενος την επίσκεψη πληθυσμός με ενδιαφέρον παρακολουθούσε τα διατρεχόμενα.

Κατόπιν, όταν τελείωναν οι μανούβρες περί το αγκυροβόλιο και την πρυμνοδέτηση, τότε άρχιζε η κίνηση των αυτοκινούμενων λέμβων, από τα πλοία που δεν προσεδάφιζαν σκάλα, έμφορτες ναυτών. Ήταν η στιγμή των «εξοδούχων». Η πραγματοποίηση της αναμενόμενης με ανυπομονησία αποβίβασης του πληρώματος στη στεριά.

Θα ήσαν ώρες ελευθερίας, ευθυμίας, μακριά από το συνεχές βλέμμα της αυστηρότητας και της πειθαρχίας. Μια ανάσα από τη σκληρή ζωή μέσα στα στενά και ζεστά διαμερίσματα του σκάφους. Ιδίως στα «Αγγλικού τύπου» πλοία, με τις κρεμαστές από γάντζο πάνινες πράντες, στο υποκατάστρωμα της πλώρης του πλοίου. Μια ταλαιπωρία και αυτή ακόμη η ξεκούραση.

Αλλά και αυτή η έξοδος, προβληματική, τελούσε υπό προϋποθέσεις. Δηλαδή, το πλοίο να μην είναι «σκοπούν» και ο προς έξοδο να ανήκει στην «τειχαρχία» εξόδου και να μην έχει τιμωρηθεί με ποινή «στέρηση εξόδου». Και προσθέτως, να εγκριθεί κατά την επιθεώρηση η καλή εμφάνισή του. Μαλλιά, ξύρισμα, παπούτσια γυαλιστερά, άψογο το ντύσιμο: κολλαρίνα, μαντίλι, φιόγκος, κορδόνι σωστά τοποθετημένο, καπέλο καθαρό και άλλα πολλά. Να επισημανθεί ότι, τότε η πολιτική ενδυμασία δια τους στρατεύσιμους ήταν αυστηρώς απηγορευμένη.

Από αυτούς λοιπόν τους τυχερούς, που τελικά κατόρθωναν να λάβουν την ποθητή άδεια, φέροντες την καθαρή στολή εξόδου, γέμιζε η επισκεπτόμενη πόλη. Θα αναζητούσαν για λίγες ώρες κάποια αλλαγή, κάποια μικροδιασκέδαση. Και τα κάθε είδους

καταστήματα, ανοικτά για την περίπτωση, θα κάλυπταν αυτές τις ανάγκες. Και ό,τι άλλο διέθετε κυρίως το λιμάνι. Από κοντά όμως και οι άνδρες της «Περιπόλου», για την καταστολή τυχόν ανάρμοστης συμπεριφοράς των ναυτών.

Η έξοδος των αξιωματικών ακολουθούσε εκείνη των πληρωμάτων, αφού προηγουμένως το πλοίο, όπου επέβαινε ο Αρχηγός ή ο Ανώτερος Διοικητής (εάν δεν συμμετείχε ο Αρχηγός του Στόλου), δεχόταν επισήμως τις Αρχές του Τόπου.

Αργότερα, διά τον Αρχηγό και τους αξιωματικούς, δινόταν από μέρους των Αρχών της Πόλης η καθιερωμένη επίσημη δεξίωση.

Κατ' αυτήν, οι αξιωματικοί έπρεπε να φέρουν επίσημη στολή. Η ατμόσφαιρα ήταν λιαν ευχάριστη και η εντόπιος άρχουσα τάξη επεδείκνυε αβροφροσύνη και την επιβαλλομένη για την περίσταση άκρα ευγένεια.

Οι παριστάμενες Κυρίες του τόπου, δραπτόμενες της ευκαιρίας, παρευρίσκονταν φέρουσες μεθ' εαυτών τους διατιθέμενους θησαυρούς εκ ποικίλων κοσμημάτων και τις διαφυλασσόμενες, για τέτοιου είδους περιστάσεις, υψηλής ραπτικής ενδυμασίες.

Επακολουθούσε η ανταπόδοση της δεξιώσεως επί των πλοίων και κυρίως στο πλοίο όπου επέβαινε ο Αρχηγός ή ο Ανώτερος Διοικητής.

Αλλά και για το μη συμμετέχον στις ως άνω συνεντεύξεις κοινό, καθιερώνονταν ώρες επισκέψεως επί των πλοίων. Οι δε επισκέπτες επεδείκνυαν στα πληρώματα τη συμπάθειά τους και τη φιλοφροσύνη τους.

Ιδιαίτερη στιγμή, με τη δύση του ηλίου, συνιστούσε η υποστολή της σημαίας εκάστου πλοίου, με τις αποδιδόμενες τιμές από ειδικά αγήματα. (Στα πολεμικά πλοία, η σημαία, κατά τον πλουν του πλοίου, αναρτάται στον κεντρικό ιστό της γέφυρας, στο τελευταίο επιστήλιο, όπου και ο «επισείων». Σε περίπτωση ελλιμενισμού ή αγκυροβολίας, η σημαία υποστέλλεται εξ αυτού του ιστού και επαίρεται επί του ειδικού κοντού, στην πρύμνη. Κάθε εισερχόμενος και εξερχόμενος του πλοίου, ατενίζων αυτήν, την χαιρετά στρατιωτικώς. Επίσης, όταν το πλοίο είναι σε θέση αγκυροβόλησης, αναρτάται και το «επίσημο», μικρή σημαία, μόνο με σταυρό, στο επιστήλιο της πλώρης.)

Το εσπέρας, εξερχόταν στην πόλη και η μπάντα του Στόλου, στο πλέον κεντρικό σημείο αυτής. Απέδιδε συνήθως εμβατήρια, αλλά και μουσικά θέματα σοβαρής μουσικής, προτιμώμενων των πλέον εύθυμων, ώστε να ευχαριστείται το κοινό και να διατηρείται η επικρατούσα ευδιαθεσία.

Συνήθως η παραμονή του Στόλου διαρκούσε τρεις έως τέσσαρες ημέρες, ώστε να δυνηθεί να εξέλθει το σύνολο των πληρωμάτων, αφού ένα μέρος παρέμενε «επί σκοπόν» έγκον.

Αλλά και η αναχώρηση των πλοίων, με τα πληρώματα σε θέση επάρσεως, έδινε το δικό της χρώμα, μαζί με τα αισθήματα που δημιουργεί κάθε αναχώρηση πλοίου, τόσο σε εκείνους που φεύγουν, όσο και σ' αυτούς που παραμένουν στην στεριά.

— — — — —

Ένα όμοιο γεγονός, και παρόμοιο στη σκηνοθεσία του, πραγματοποιήθηκε το καλοκαίρι του 1952 στην Ερμούπολη, όταν την επισκέφθηκε ο Ελληνικός Στόλος κατά την διάρκεια των θερινών γυμνασίων του.

Αντιτορπιλικά, κορβέτες, αρματαγωγά, υποβρύχια, σε σχηματισμό παραλλαγής, εισέρχονταν, με μικρά εμπόδια λόγω καιρού, στο λιμένα της πόλης. Σε ατμόσφαιρα λίαν

εορταστική και χαρμόσυνη, η Ερμούπολη υποδεχόταν τα πολεμικά πλοία, που την τιμούσαν με την επίσκεψή τους.

Ώρα απογευματινή, καθώς ο ήλιος χρύσωνε τις σιλουέτες των ελλιμενιζόμενων πολυποίκιλων σκαφών, η πόλη στολισμένη και φωταγωγημένη, εόρταζε ένα θαυμάσιο γεγονός. Τον ελλιμενισμό του συνόλου του Στόλου. Και ήταν η τελευταία φορά παρόμοιου γεγονότος. Δηλαδή, υπό την έννοια της εθιμοτυπικής επίσκεψης της συνολικής δύναμης των ελληνικών πολεμικών σκαφών.

Και στην παρούσα επίσκεψη επακολούθησε ό,τι περιγράφεται ανωτέρω, περί την συνήθη τακτική, οπότε είναι περιττή η επανάληψή της. Εξαιρετικό γεγονός ίσως θεωρηθεί η αναγγελία, με τους χαιρετιστήριους κανονιοβολισμούς, της προαγωγής σε Υποναύαρχο του διοικούντος τα γυμνάσια, Ι. Τούμπα, κυβερνήτη, ως είναι γνωστό, του θρυλικού αντιτορπιλικού «ΑΔΡΙΑΣ» κατά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο.

Μεταξύ των ελλιμενισμένων πλοίων, συμμετείχε και η κορβέτα «Πυρπολητής», πλοίο το οποίο εχρησιμοποιείτο στα γυμνάσια ως «Πλωτή Βάση Υποβρυχίων». Επ' αυτού επέβαινε ο Ανώτερος Διοικητής Υποβρυχίων και το επιτελείο του, όπου υπηρετούσε ο γράφων.

Η συνέχεια είναι καθαρώς προσωπική.

«Από την Σύρο αποπλεύσαμε τη νύκτα. Κατευθυνθήκαμε προς Αργοσαρωνικό. Εκεί προσετέθη και το Καταδρομικό «ΕΛΛΗ». (Το εκ των ιταλικών επανορθώσεων). Μου δόθηκε διαταγή να μετεπιβιβασθώ (έν πλω) επ' αυτού. Είχε προηγηθεί η αντικατάσταση του Διοικητή των Υποβρυχίων. Προσωρινώς, είχε αναλάβει καθήκοντα ο κυβερνήτης του καταδρομικού «ΕΛΛΗ».

Την άλλη ημέρα, το καταδρομικό «κανονιοβόλησε» κατά στόχου και έγινε χαλασμός. Το πλοίο παλαιό και η δόνηση μεγίστη. Έσπασαν όλα τα τζάμια του πλοίου. Έπεσαν και επιχρίσματα και πολλά «κατσαρολικά» της κουζίνας. Την ημέρα εκείνη ήταν επιβαίνων και ο υπουργός και μετέπειτα πρωθυπουργός, Παν. Κανελλόπουλος. Για το «ΕΛΛΗ» ίσως επανέλθουμε άλλη φορά.»

Αυτά τα ολίγα από την επίσκεψη του Στόλου στην Ερμούπολη, που ήταν και η τελευταία. Παραμένουσα πλέον ως μία όμορφη ανάμνηση.

Και δεν θέλω να πιστεύω, ότι η ιστορική πολιτεία μου, με την πάροδο του χρόνου χάνει μερικά από τα προνομιά της μεγαλείας της.

Το Πολεμικό Πλοίο «ΠΥΡΠΟΛΗΤΗΣ» (Κορβέτα), επί του οποίου επέβαινε ο γράφων, οσάκις εχρησιμοποιείτο ως «Πλωτή Βάση Υποβρυχίων»

ΤΟ ΚΑΛΑΝΤΑΡΙ ΤΟΥ 1955

Του Τάκη Κυριτσόπουλου

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

- Ευχές προς όλους τους Ερμουπολίτες απεύθυνε ο επανεκλεγείς δήμαρχος Επαμεινώνδας Παπαδάμ.
- Από το ΙΚΑ Σύρου διανεμήθηκαν 270 χιλιάδες δραχμές προς ενίσχυση των ανέργων εργατών του νησιού για τις άγιες ημέρες των εορτών.
- Οι εφοπλιστές Μιχάλης Κουλουκουτής και αδελφοί Ρεθύμνη, καθώς και ο Σύνδεσμος Συριανών Πειραιώς – Αθηνών, προσέφεραν διάφορα χρηματικά ποσά σε άπορους συμπολίτες μας.
- Πολλά εργοστάσια έχουν περιορίσει σημαντικά τον αριθμό των εργαζομένων σ' αυτά. Πρόσφατα το υφαντουργείο Κουλούρη απέλυσε 500 εργατοϋπαλλήλους.
- Ομάδα ειδικευμένων μοντελιστών της πόλης με επικεφαλής τον εργάτη Στ. Πετρίδη κατασκεύασε ομοίωμα του καταδρομικού «Έλλη» για τα κάλαντα των ανέργων νέων της Σύρας. Η μινιατούρα του «Έλλη» μεταφέρθηκε στον Πειραιά για να ψάλουν και εκεί τα κάλαντα στους απόδημους συμπολίτες μας. Το ομοίωμα είναι γκρίζου χρώματος, έχει μήκος τριών μέτρων και διαθέτει ίδιο φωτισμό με μπαταρίες κανόνια και άλλα λειτουργικά εξαρτήματα.
- Ο επιθεωρησιακός θίασος της Καλής Καλό έδωσε σειρά παραστάσεων στο θέατρο «Απόλλων» με έργο, που είχε γράψει ο συμπολίτης μας θεατρικός συγγραφέας Μ. Ανίσιος, ο οποίος συνόδευσε το θίασο στη Σύρα.
- Ο δημοδιδάσκαλος και πρωτοψάλτης του ναού της Κοιμήσεως, Θ. Θεοδωρακόπουλος, μετετέθη στην Αθήνα μετά από 20 χρόνια παρουσίας στο νησί μας.
- Έλαβε το πτυχίο της Ανωτάτης Γεωπονικής Σχολής, ο συμπολίτης μας Νίκος Κουτέπας και το πτυχίο της Χημείας ο επίσης συμπολίτης μας Μάνος Καβαλλιέρης.
- Με συνεισφορά των εφοπλιστών αδελφών Κουλουκουνή, αδελφών Ρεθύμνη, Αθ. Αναστασίου και Ανδρέα Ανδριανόπουλου, συγκεντρώθηκαν 800 δολάρια, τα οποία διατέθηκαν υπέρ του Ναυτικού Ομίλου Σύρου, προς αγοράν κωπήλατων λεμβών.
- «Εκποιούνται αντί ελάχιστης τιμής τα έπιπλα και τα σκελετά του καταστήματος του Εμμανουήλ Καρατζά στην αγορά, λόγω πτωχεύσεως»
- Εγκαταστάθηκε στην Ερμούπολη ο Κυκλαδίτης πολιτικός μηχανικός Μάριος Ρενιέρης.
- Από τα οκτώ δημοτικά σχολεία της πόλης, μόνο τα μισά στεγάζονται σε δημόσια κτήρια.

- Διεξήχθη στον Πειραιά ποδοσφαιρική συνάντηση μεταξύ του «Άρη» Σύρου και της «Προοδευτικής» Νίκαιας για το κύπελλο Ελλάδος. Κατά τον πρώτο αγώνα των ομάδων και μετά από ημίωρη παράταση το παιχνίδι έληξε ισόπαλο 0-0, διακριθέντος του τερματοφύλακα του «Άρη» Γιάννη Λαιμού για τις σωτήριες αποκρούσεις του. Την επόμενη, στον επαναληπτικό αγώνα, η «Προοδευτική» νίκησε με σκορ 1-0. Τη συνάντηση παρακολούθησαν πολλοί φίλαθλοι, που είχαν μεταβεί από τη Σύρα στον Πειραιά και πάνω από χίλιοι συμπατριώτες μας των Αθηνών και του Πειραιά.
- Ομάδες εργασίας του νησιού μας, ελλείπει εργασίας, μετέβησαν στην Ιθάκη, προκειμένου να εργαστούν τα έργα ανοικοδόμησης με ημερομίσθια 60 δρχ και ενδιαίτηση.
- Την Κυριακή 13/1 δόθηκε στις αίθουσες του ξενοδοχείου Γαλλία ο χορός του ποδοσφαιρικού σωματείου «Άρης» Σύρου.
- Στις 16/1 έχασε τη ζωή του συνθλιβείς από κύματα, στο κατάστρωμα του πλοίου «Βόρι», πλησίον των Βερμούδων νήσων, συμπολίτης ναυτικός Ι. Βαρχαλαμάς.
- Συνεργείο του δήμου επιδιόρθωσε το δρόμο της πλατείας θεάτρου «Απόλλων», ο οποίος είχε υποστεί ζημιές από την καθημερινή διέλευση μεγάλων στρατιωτικών οχημάτων.
- Σύμφωνα με διαταγή της Χωροφυλακής, τα αφεντικά των κατοικίδιων ζώων υποχρεώνονται να τους φορούν κορδελίτσες στο λαιμό, προκειμένου αποφεύγονται οι φόλες από μέρους των φιλόζωνων χωροφυλάκων.
- Στις 17/1 έλαβαν χώρα ενώπιον του Νομάρχη Κυκλάδων Ν. Δουδουμόπουλου οι ορκωμοσίες του επανεκλεγέντος δημάρχου Επ. Παπαδάμ και του νεοεκλεγέντος Δημοτικού Συμβούλου.
- Στις 22/1 εγκαταστάθηκε στη Δημαρχία η νέα Δημοτική Αρχή και εξελέγησαν τα μέλη του Προεδρείου και της Δημοτικής Επιτροπής.
Πρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου εκλέχτηκε ο Μηνάς Διακάκης,
Αντιπρόεδρος ο Βρασίδης Τόπακας και Γραμματέας ο Γεώργιος Δρακάκης.

Τακτικά μέλη της Δημαρχιακής Επιτροπής οι Γεώργιος Θραψιάδης και Σταύρος Βαφίας και Αναπληρωματικά μέλη οι Στέφανος Μαμίδης και Γεώργιος Βάλβης.

- Η δεξαμενή μας ρυμουλκείται ήδη προς το Κερατσίνι μετά την επισκευή ης στον Τάραντα της Ιταλίας, όπου, αφού γίνουν όλες οι προεργασίες και εγκατασταθούν οι νέες ηλεκτρογεννήτριες, θα μεταφερθεί ρυμουλκούμενη στο λιμάνι της Σύρας.
Παράλληλα, συνεχίζεται με ταχύ ρυθμό η κατασκευή των λιμενικών έργων του αγκυροβολίου της δεξαμενής.
- Αγοράστηκαν μηχανήματα από το εξωτερικό, για τον εκσυγχρονισμό του μηχανουργείου Ρεθύμνη στο Νεώριο.
- Η εφημερίδα «Αυγή» του Μ.Π.Στεφάνου συμπλήρωσε 55 χρόνια ζωής.

- Το οδοντριάτρείο του θανόντος Αλφόνσου Βιτάλη επαναλειτουργεί από την οδοντίατρο Μαρία Παπαϊωάννου.
- Θανατοι: Δ. Δακτυλίδη καφεπώλη, Κυρ.Χαλαβαζή μικροεμπόρου σε νεαρά ηλικία και Υπατίας Βρούζη.

Φ Ε Β Ρ Ο Υ Α Ρ Ι Ο Σ

- Με πανηγυρικό χαρακτήρα γιορτάστηκε στις 2/2 από το Λύκειο Ελληνίδων η Παγκόσμια Ημέρα της Μητέρας. Το πρωί τελέστηκε στον Άγιο Νικόλαο λειτουργία μετά αρτοκλασίας και ακολούθησε βάπτισή από τις κυρίες του Λυκείου σε θήλυ τεκνό απόρου συμπολίτη μας στο οποίο δόθηκε το όνομα Φρειδερίκη. Το απόγευμα πραγματοποιήθηκε στην αίθουσα του Λυκείου μεγάλη γιορτή, όπου μίλησε η φιλόλογος Χρ. Μανουσέλη και ακολούθησε πανηγυρικό πρόγραμμα από τις δεσποινίδες του Λυκείου Ι. Τουτούζη, Τ. Οικονομίδου και Λ. Νικολακοπούλου. Στη συνέχεια έπαιξε στο πιάνο η κ. Γεναδίου και τραγούδησε η χορωδία του Λυκείου.
- Κατά τη συνεδρία της Νομαρχιακής Επιτροπής Κυκλάδων αποφασίστηκε η ίδρυση τριών νυκτερινών διδακτηρίων στην Ερμούπολη και επτά στα διάφορα χωρία της Σύρας, προς καταπολέμηση του αναλφαβητισμού. Στην περιφέρεια της Σύρας υπάρχουν 5.037 αναλφάβητοι νέοι και νέες ηλικίας 12 έως 20 ετών.
- Κυκλοφόρησε νέα ποιητική συλλογή του συμπολίτη Ηλία Λαζάρου «Σκόρπιες φωνές».
- Με πολλές καλοκαιρίες πέρασε ο φετινός χειμώνας και τα φημισμένα κηπαία μας, όπως κολοκυθάκια, κουκιά και αγκινάρες προσφέρονται άφθονα και σε λίαν προσιτές τιμές στην αγορά, αλλά και από τους πλανόδιους μανάβηδες με τις καρό ασπρογαλίες ποδιές, τις τραγιάσκιες με την κόπιτσα, τις παλάντζες τα παραφορτωμένο με καφάσια γαϊδουράκια τους.
- Στις 8/2 δόθηκε στο αθηναϊκό ξενοδοχείο «Ακροπόλ Παλλάς» ο χορός του Συνδέσμου Συριανών Πειραιώς – Αθηνών: Έπαιξε η ορχήστρα Καρατζά και τραγούδησε ο Π. Βάγιας.
Υπήρχε πλούσιος διάκοσμος στην αίθουσα χορού, που ήταν διακοσμημένη με κλωνάρια αμυγδαλιάς και κάθε τραπέζι το κοσμούσαν εύοσμα άνθη της συριανής γης.

Η λίστα των δώρων της λαχειοφόρου αγοράς ήταν καλλιτεχνικά τυπωμένη και διανθισμένη με απεικονίσεις γραφικών τοπίων της Σύρας καθώς και με μικρό έντυπο χάρτη του Βράχου μας.

- Η διοίκηση του Εργατικού Κέντρου Κυκλάδων απέστειλλε στις 9/2 δια του Προέδρου της Νικήτα Θεολογίτη, έγγραφο διαμαρτυρίας προς το Δήμο Ερμούπολης, αναφορικά με τον ανεπαρκή φωτισμό της πόλης.
- Το παλαιό εστιατόριο Πάσσαρη ανακαινίζεται άρδην, όπως και το εστιατόριο τον Κ. Κωβαίου στην παραλία με την προσθήκη υπαίθριου χώρου φαγητού.

- Γάμος στην Ερμούπολη του βουλευτή Τήνου Πάρη Λιαρούτσου και της θυγατέρας του Θανόντος εφοπλιστή και βιομήχανου Σύρας, Παύλου Χατζηλιά.
- Το πρατήριο βενζίνης της εταιρείας BP με την φωτεινή επιγραφή και το μοντέρνο ρυθμό του, αποτελεί το στολίδι της προκυμαίας μας.
- Δημοτικό συνεργείο με επικεφαλής το γεωπόνο Μπινόπουλο, ασχολείται με δενδοφυτεύσεις και με δημιουργίες κηπαρίων ανά την πόλη.
- Συνεχίζονται οι εργασίες αποπεράτωσης του νέου νοσοκομειακού συγκροτήματος πλησίον της πλατείας Ηρώων. Ήδη ολοκληρώθηκε η κατασκευή εξωτερικού τοίχου με σιδερένιο κιγκλίδωμα, το οποίο θα περιβάλλει κήπο με πεύκα και αλτάνες ανθέων.
- Από το Εφετείο Αιγαίου εκδόθηκαν κατά το έτος 1954 134 αποφάσεις πολιτικές, 74 αποφάσεις και πράξεις προεδρικές, 42 αποφάσεις Πενταμελούς Ποινικού Εφετείου και 168 αποφάσεις Τριμελούς Εφετείου.
- Το Λύκειο Ελληνίδων παρέθεσε το βράδυ της τσικνοπέμπτης χορευτικό δείπνο-πρελουζέ στη σάλα του.
- Περαιτώθηκε η εκκαθάριση των μπάζων, που προϋπήρχαν και καθιστούσαν σχεδόν αδιάβατη την κεντρική οδό Σταματίου Πρωΐου, από το Ανηφοράκι μέχρι το ΙΚΑ.
- Μεταφέρθηκαν στο λιμάνι μας με το αρματαγωγό «Ανάφη» τα ναύδετα της πλωτής δεξαμενής (άγκυρες, καδένες, σημαντήρες κ.τ.λ.) Επίσης με το ρυμουλκό «Εγκέλαδος» αφίχθη συνεργείο του Βασιλικού Ναυτικού, το οποίο πόντισε τις άγκυρες και προσδιόρισε το αγκυροβόλιο της δεξαμενής.
- Ο εφοπλιστής Νικόλαος Ρεθύμνης έγινε δεκτός από τον Πρωθυπουργό Αλέξανδρο Παπάγο, στον οποίο ανέπτυξε διεξοδικά όλα τα ζωτικά θέματα της Σύρας, αλλά και της Ναυτιλίας μας γενικότερα.
- Ξεκίνησε η κατασκευή της αμαξωτής οδού προς το χωριό Δανακός από την οδό Ερμούπολης – Γαλησσά.
- Κατά τις αρχαιρεσίες της Ένωσης Γεωργικών Συνεταιρισμών Σύρου, Πρόεδρος αναδείχτηκε ο Λέον. Χαλαβατζής.
- Την Κυριακή 20/2, στο γήπεδο της ΣΜΚ, η «Ελλάς» Σύρου και η Α.Ε. «ψυχικού» ήρθαν ισόπαλες με σκορ 2-2. Διακρίθηκε ο τερματοφύλακας της «Ελλάς» Γιάννης Κορωναίος για τις εκπληκτικές αποκρούσεις του. Ο Κορωναίος είχε αντικαταστήσει το βασικό γκολκίπερ της ομάδας, Βασίλη Δάρρα.
- Στις 26/2 δόθηκε στη λέσχη «Ελλάς» ο τελευταίος χορός της αποκριάς από το ποδοσφαιρικό σωματείο «Ελλάς». Έπαιξε αθηναϊκή ορχήστρα υπό τη διεύθυνση του γνωστού συνθέτη Λυκιαρδόπουλου.
- Κατά τις εκδηλώσεις της αποκριάς, τα κορίτσια φορούσαν ελληνικές φορεσιές, όπως της βλαχοπούλας, του φουστανελά και άλλες, ενώ τα αγόρια ήταν ντυμένα με βράκες, απάχικα κουστούμια, σεντόνια των σπιτιών και έφεραν μουτσούνες αποκρουστικές η έβαφαν τα πρόσωπα τους με καπνιές τηγανιών.

- Οι πλέον επιτυχημένοι χοροί κατά τις αποκριές δόθηκαν στη λέσχη «Ελλάς», στο Λύκειο Ελληνίδων και στο ξενοδοχείο της «Γαλλίας», ενώ οι πτωχοί –πλην τίμιοι – νοικοκυραίοι εξασφάλισαν και αυτή τη χρονιά το ταψί με το ψητό κρέας, το κρασί το σαντορινιό, το κανταΐφι το μελωμένο και διασκέδασαν στα σπίτια τους με τις οικογένειές τους.

Μ Α Ρ Τ Ι Ο Σ

- Στο στρατόπεδο της ΣΜΥ πραγματοποιείται γενική επισκευή των οικημάτων.
- Στις 6/3 άρχισε στο Γυμνάσιο Πευκακίων το τοπικό πρωτάθλημα πετοσφαίρας και καλαθόσφαιρας, όπου συμμετείχαν οι ομάδες της ΣΜΥ, του Λιμεναρχείου, του Γυμνασίου Αρρένων, της Εμπορικής Σχολής και της ομάδας του Γυμναστηρίου.
- Το δημοτικό ιατρείο εγκαταστάθηκε όπισθεν της Δημαρχίας και λειτουργεί τρεις φορές την εβδομάδα υπέρ των απόρων συμπολιτών μας. Το χειρουργικό του τμήμα διευθύνεται από τον ιατρό Ευ. Ζησιμάτο και το παθολογικό από τον ιατρό Σπ. Μαστρογκιουζέπο.
- Την Τρίτη 8/3 πραγματοποιήθηκε στην Ερμούπολη γενική απεργία από τους επαγγελματιοβιοτέχνες και τους εμπόρους ενάντια στον καταρτισθέντα νόμο της Κυβέρνησης περί ενοικιοστασίου. Το 98% των καταστημάτων της πόλης μας παρέμειναν κλειστά και οι δρόμοι ήταν έρημοι.
- Έδωσε στις 10/3 διάλεξη στο Λύκειο Ελληνίδων ο δικηγόρος και ιστορικός της Σύρου Ανδρέας Δρακάκης με θέμα «Στην Ερμούπολη του 1870».
- Απεβίωσε στις 16/3 η Δέσποινα Ανδρέα Κατσιμαντή.
- Αφίχθη στην πόλη μας ο υφυπουργός Πρόνοιας Γιαβάσογλου, ο οποίος συνοδευόμενος από το διευθυντή του ενταύθα Κέντρου Κοινωνικής Πρόνοιας Κ. Παπαδάκη επισπεύτηκε τα κέντρα περίθαλψης προσφύγων σε Ερμούπολη και Ποσειδωνία καθώς και όλα τα νοσηλευτικά και φιλανθρωπικά ιδρύματα του νησιού.
- Αρραβωνιάστηκαν ο χημικός Γεώργιος Σίμωσις και η Κατίγκω Ακύλα.
- Στις αρχαιρεσίες για την ανάδειξη νέου Δ.Σ. του ποδοσφαιρικού σωματείου «Άρης», εκλέχθηκαν:
Ν. Πάσσαρης Πρόεδρος, Κ. Γαβιώτης Αντιπρόεδρος, Μ. Γλύκας Γ.Γ. Ν. Δεσύπρης ή Στινάκης Ταμίας, Γ. Καρτερός ή Κουϊνάκης Έφορος, Ι. Ξηραδάκης Γενικός Αρχηγός και Σύμβουλοι οι : Ν. Κωνσταντινόπουλος και Ν. Θεοδώρου.
- Διατέθηκαν από το Υπουργείο Δημοσίων Έργων 400 χιλ. δρχ για τις ασφαλτοστρώσεις των οδών: Σταματίου Πρωΐου, Ερμούπολης, Ανω Σύρου και Ερμούπολης – Λαζαρέττων – Μάννα - Βάρης.
- Ο Σύνδεσμος Συριανών Πειραιώς-Αθηνών παρέθεσε σε ταβέρνα του Τουρκολίμανου δείπνο προς τιμή του εφοπλιστή Μηνά Ρεθύμνη. Στη συνέχεια ο Μ. Ρεθύμνης ανακηρύχθηκε από το προεδρείο «Επίτιμος Πρόεδρος του Συνδέσμου».

- Έγιναν στις 20/3 τα θυρανοίξια του νεόδμητου μεγαλοπρεπούς καθολικού ναού του Αγίου Ιωσήφ στο Βήσσα. Τελέστηκε αγιασμός και ακολούθησε αρχιερατική λειτουργία από τον καθολικό Επίσκοπο Σύρου, Γεώργιο Ξενόπουλο.
- Σύμφωνα με ανακοίνωση του Εργατικού Κέντρου Κυκλάδων, ο ακριβής αριθμός ανέργων του νησιού μας ανέρχεται σε 2,136.
- Οι εορτασμοί για την άφιξη της δεξαμενής στο λιμάνι μας ξεκίνησαν την παραμονή 21/3, με τον κατάπλου του Α/Π «Δέσποινα» στο οποίο επέβαιναν ο υπουργός Βιομηχανίας Αρ. Πρωτοπαπαδάκης, οι βουλευτές Κυκλάδων Τιμ. Πάρρης Ευστρ. Αλιπράντης και Πάρις Λιαρούτσος, ο εκπρόσωπος Μηνάς Ρεθύμνης, οι πλοιοκτήτες των ρυμουλκών αδελφοί Βερνίκου και Λουκάς Μάτσας καθώς και ο πρόεδρος του Συνδέσμου Συριανών Μιλτιάδης Φόρτσας. Το λιμάνι ήταν άπλετα φωταγωγημένο καθ' όλη την περίμετρό του και με την άφιξη του πλοίου άρχισε η ρίψη πυροτεχνημάτων.

Στην απέναντι ακτή των Λαζαρέττων υπήρχε τεράστια φωτεινή επιγραφή με τις λέξεις ΔΕΞΑΜΕΝΗ – ΠΑΠΑΓΟΣ. ΟΙ συμπατριώτες μας είχαν κατακλύσει το χώρο της προκυμαίας και η φιλαρμονική παιάνιζε ευφρόσυνα. Την ώρα της υποδοχής του υπουργού στο λιμάνι, αλλά και επί μια ακόμα ώρα, ο γνωστός ντελάλης το Τσιμπλαράκι ωρυόταν υπέρ του υπουργού: «Ζήτω ο κύριος Πρωτοπαπαδάκης» και «ξαναζήτω», με τοαζημίωτο βέβαια!

- Την Τρίτη 22/3 ολόκληρος σχεδόν ο πληθυσμός του νησιού ήταν, αξιμέρωτα ακόμα, επί ποδός και αρκετοί περίμεναν να δουν την άφιξη της δεξαμενής από τα πέριξ υψώματα της πόλης ή από τα μπαλκόνια και τις ταράτσες των σπιτιών τους, ενώ πολλά πλοίαρια βολτατζάριζαν στα ανοιχτά. Όταν την έκτη πρωινή εμφανίστηκε η δεξαμενή ανάμεσα στις νησίδες Ασπρονήσι και Γαϊδουρονήσι, άρχισαν γενικές κωδωνοκρουσίες των ναών, συριγμοί των ορμούντων πλοίων στο λιμάνι, η μπάντα παιάνιζε θριαμβευτικά θούρια και ο πληθυσμός του νησιού συνέρρεε ποταμηδόν προς το λιμάνι.

Ολόκληρη η πόλη ήταν σημαιοστολισμένη, οι επίσημοι είχαν ακροβολιστεί στον προσήνεμο μόλο εκτοξεύοντας ρεπούμπλικες και τραγιάσκες στον αέρα και αρκετοί συμπολίτες μας σταυροκοπούνταν, αλληλοασπαζόντουσαν, έδιναν μεταξύ τους αφέσεις αμαρτιών και θρηνούσαν με κοπετούς οι πλέον ευσυγκίνητοι, ενώ κάποιος εσχατόγηρος ακούστηκε να λέει: «Νυν απολύεις τον δούλο σου δέσποτα» Στις 11 π.μ. η δεξαμενή ρυμουλκούμενη από δύο ρυμουλκά του Μάτσα και δύο του Βερνίκου εισέπλευσε μέσα σε πανδαιμόνιο ζητωκραυγών στο λιμάνι.

Στις 11 π.μ. η δεξαμενή ρυμουλκούμενη από δύο ρυμουλκά του Μάτσα και δύο του Βερνίκου εισέπλευσε μέσα σε πανδαιμόνιο ζητωκραυγών στο λιμάνι, όπου προσέδεσε προσωρινά σε τέσσερα ναύδετα του λιμενοβραχίονα.

Το μεσημέρι ο δήμαρχος Επ. Παπαδάμ παρέθεσε γεύμα στους επισήμους σε εστιατόριο του Φοίνικα και η πόλη παρέμεινε τη νύχτα φωτισμένη, όπως και τα καμπαναριά όλων των εκκλησιών.

- Την Τετάρτη 23/3 τελέστηκε επίσημη δοξολογία εντός της δεξαμενής υπό τη χοροστασία του Μητροπολίτη Φιλαρέτου και του Επισκόπου των Καθολικών Γεωργίου Ξενόπουλου τους οποίους πλαισίωνε ολόκληρος ο κλήρος του νησιού.

Στη δοξολογία και τον αγιασμό, ομίλησαν στο πλήθος ο υπουργός Αρ. Πρωτοπαπαδάκης, ο βουλευτής Τιμ. Πάρρης και ο πρόεδρος της Λιμενικής Επιτροπής Β. Βασιλειάδης.

Το μεσημέρι ο δήμαρχος δεξιώθηκε τους επισήμους στην Αίθουσα Τελετών του Δημαρχείου. Μετά το πέρας της δεξίωσης το Δημοτικό Συμβούλιο συνελθόν εκτάκτως αποφάσισε: 1^ο «Όπως τμήμα της παραλιακής οδού του λιμανιού μετονομαστεί σε Ακτή στρατάρχου Παπάγου» και 2^ο «Όπως ο υπουργός Βιομηχανίας Αριστείδης Πρωτοπαπαδάκης ανακηρυχθεί Επίτιμος Δημότης Ερμούπολεως».

Στη συνέχεια ο δήμαρχος παρέθεσε γεύμα στους επισήμους στο εστιατόριο «Ακταίον».

- Οι Ερμπολίτες ζητούν να μεταστεγαστεί το ταχυδρομείο από τη θέση του πρώην Αγγλικού Τηλεγραφείου (Κύματα) όπου βρίσκεται, σε κεντρικό σημείο της πόλης.
- Τη νύχτα της Κυριακής 27/3 άγνωστος αποπειράθηκε να κάψει το μεγάλο κατάστημα της αγοράς του Αντωνίου Λεμονάκη. Ο επίδοξος εμπρηστής χρησιμοποίησε πετρέλαιο, το οποίο άδειασε στο κατώφλι μιας πόρτας του καταστήματος έχοντας μέσα σ' αυτό πυρίτιδα και στη συνέχεια προσπάθησε να πυροδοτήσει από έξω. Προτού όμως ανάψει το εύφλεκτο υλικό, άκουσε βήματα περαστικού και έσπευσε να εξαφανιστεί.
- Στις 31/3 έδωσε διάλεξη στο Λύκειο Ελληνίδων ο δικηγόρος και λαογράφος Βρασίδης Τόπακας με θέμα: «Το Εμπόριο και η Ναυτιλία των Ελλήνων μετά το 1821».
- Απεβίωσε στην Αθήνα ο συμπολίτης μας Διονύσιος Καΐσαρ, πατέρας του δικηγόρου και νομικού συμβούλου της Ακαδημίας Αθηνών, Νικολάου Καΐσαρος.

Τρίτη 22/3/55 11 πμ - Η δεξαμενή εισπλέει στο λιμάνι μας και ένα μακροχρόνιο όνειρο των Συριανών γίνεται πραγματικότητα. Ήταν μια θαυμάσια ανοιξιάτικη μέρα. **Αρχείο : Ανδρέα Γ. Πασσά**

Τετάρτη 23/3/55 - Εντός της δεξαμενής τελείται επίσημη δοξολογία από τον Μητροπολίτη Φιλάρετο και τον Καθολικό επίσκοπο κ. Ξενόπουλο. Διακρίνονται ο Δήμαρχος Επαμεινώντας Παπαδάμ, ο Υπουργός Βιομηχανίας Αρ. Πρωτοπαπαδάκης, ο Βουλευτής Ευστρ. Αλιπράντης ο Υποδιευθυντής της ΕΤΕ Σύρου Νικ. Ανδρεάδης με τη σύζυγό του Ευφροσύνη και ο δεκαετής υιός τους Αδάμ.
Αρχείο : Αδάμ Ανδρεάδης

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Την Κυριακή 6η Απριλίου, ώρα 5:30 μμ θα γίνει ένα Πασχαλινό μικρό Bazaar και θα δοθεί Τσάι, τιμή 10 Ευρώ το άτομο.

- Την Κυριακή του Θωμά 27η Απριλίου 2014 θα πραγματοποιηθεί όπως κάθε χρόνο το πανηγύρι μας στον Ι.Ν της Αναστάσεως στην Σύρα.
- Αρχές Ιουνίου, προγραμματίζουμε μια διήμερη ή τριήμερη εκδρομή, θα επανέλθουμε έγκαιρα με λεπτομέρειες.
- Το Σαββάτο 16/08/2014 προγραμματίζουμε να γίνει η καλοκαιρινή συνεστίαση του Συνδέσμου στην Σύρο, με λεπτομέρειες θα επανέλθουμε.
- Αρχές Νοεμβρίου 2014 προγραμματίζουμε μια ημερήσια εκδρομή, με λεπτομέρειες θα επανέλθουμε.

Σημείωση: Για τις λεπτομέρειες που δεν αναφέρονται στις παραπάνω εκδηλώσεις, θα σας ενημερώνουμε μέσω του Portal (Ιστοσελίδα) του Συνδέσμου www.synd.gr και με μήνυμα E-Mail, σε όλες τις διευθύνσεις που διαθέτομε.

ΝΤΟΠΙΟΛΑΛΙΕΣ

Επιμέλεια κ. Ανδρέα. Γ Πασσά

φοινίκι, το	=	μελομακάρονο
φόλα, η	=	τρύπα σιόλας παπουτσιού
φολάρω	=	ρίπτω δηλητηριώδη τροφή
φόντρα, η	=	φόδρα, εσωτερική επένδυση
φοντράρισμα, το	=	φοδράρισμα
φοντραριστός, ο	=	φοδραριστός
φοντράρω	=	φοδράρω
φορμαρισμένος, ο	=	επιτηδευμένος, επιμελημένος
φορτόσκοινο, το	=	σκοινί εξάρτησης φόρτωσης υποζυγίου
φουβού, η	=	εστία θέρμανσης – φωτιάς, φουφού
φουντάγιο, το	=	περιοχή – χώρος – σημείο πόντισης άγκυρας
φούντωση, η	=	έξαψη, ξάναμμα, φούντωμα
φουριαστός, ο	=	βιαστικός
φουρκισμένος, ο	=	θυμωμένος
φουρνέλλο, το	=	εστία μαγειρέματος
φούσκα, η	=	μπάλλα παιχνιδιού από κύστη ζώου
φούχι	=	επιφώνημα αποκρουστικής δυσσομίας
φουφούλα, η	=	ένδυμα γυμναστικής νεανίδων
φουφουλιάζω	=	ανακινώ, αερίζω μαλλί κλινοστρωμνής
φραγκιά, η	=	καθολικισμός
φραγκογέφυρο, το	=	τοποθεσία στις υπώρειες Άνω Σύρας
φραγκορουχού, η	=	φραγκοράφτρα (γυναικείων ευρωπαϊκού τύπου)
φράγκος, ο	=	καθολικού (δυτικού) δόγματος
φραγκόσυρα, η	=	Άνω Σύρα
φραγκοσυριανός, ο	=	Συριανός καθολικός
φράκα	=	υπερπλήρες, γεμάτο
φρακάρω	=	υπερπληρώνω, παραγεμίζω, ζορίζω
φρακέρνω	=	υπερπληρώνω, παραγεμίζω, ζορίζω
φραμπαλάς, ο	=	κάτω άκρο γυναικείου ρούχου
φρασκομηλιά, η	=	φασκομηλιά, φυτό και αφέψημα
φρασκόμηλο, το	=	φασκόμηλο, φυτό και αφέψημα
φρασκός, ο	=	φασκόμηλο, φυτό και αφέψημα
φρατέλλος, ο	=	αδελφός (ιερατικό δυτ. Δόγματος)
φρέρηδες, οι	=	αδελφοί (ιερατικό δυτ. Δόγματος)
φρέρηδες, οι	=	τοποθεσία σχολείου των φρερ
φρέρηδω, το	=	σχολείο των φρερ
φρεσκαδούρα, η	=	επιδείνωση του καιρού
φρεσκαδούρι, το	=	τρυφερό, νεανικό
φρεσκάρω	=	ξυπνάω από τον ύπνο
φρινιάζω	=	φρενιάζω, γίνομαι έξαλλος
φρυάζω	=	οργίζομαι

Ο εορτασμός της Τσικνοπέμπτης στη Στέγη μας

Το βράδυ της Τσικνοπέμπτης 20 Φεβρουαρίου 2014 η στέγη μας γέμισε πάλι από κόσμο για ένα καθαρό αποκριάτικο γλέντι.

Η κεντρική αίθουσα ήταν κατάλληλα και με πολύ γούστο διακοσμημένη, γι' αυτό φρόντισαν οι κυρίες του Δ.Σ που εργάστηκαν για να μας φτιάξουν ένα ωραίο περιβάλλον.

Η ατμόσφαιρα είχε έντονο αποκριάτικο χρώμα, με μάσκες, κοτιγιόν στην πρώτη γραμμή.

Τους μεζέδες, σε μπουφέ, προμηθευθήκαμε και πάλι, φρέσκους και ζεστούς από την κουζίνα του Συνδέσμου Αιγυπτιακών Ελλήνων.

Το άφθονο και καλό κρασί, που καταναλώθηκε πυροδότησε το κέφι και η εκλεκτή μουσική του D.J άνοιξαν τη διάθεση για χορό και τραγούδι.

Οι ώρες κύλισαν ευχάριστα. Η βραδιά πέρασε πολύ όμορφα και τιμήσαμε το έθιμο της ημέρας.

Και του χρόνου να έχουμε υγεία να το επαναλάβουμε!

Πανοραμική Φωτογραφία της αίθουσας από τον κ. Βασίλη Χανδακά

ΦΙΛΑΝΘΩΠΙΕΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

Όπως κάθε χρόνο έτσι και φέτος, με ομόφωνη απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου, παρά τις οικονομικές δυσκολίες, θα διατεθούν 2.500 Ευρώ για να διανεμηθούν σε αναξιοπαθούντα άτομα και αναξιοπαθούσες οικογένειες στη Σύρο.

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ 2014

Την Κυριακή 12^η Ιανουαρίου 2014 πραγματοποιήθηκε στην αίθουσα μας η άτυπη Γενική Συνέλευση των μελών, κατά την οποία δεν υπήρξε απαρτία, οπότε μετατέθηκε για την επόμενη Κυριακή.

Με την ευκαιρία έγινε από τον Πρόεδρο η κοπή της πίτας του Δ.Σ, το νόμισμα έπεσε στον Πρόεδρο μας κ. Δημήτρη Σ. Βαφία.

Μέλη του Δ.Σ

Την επόμενη Κυριακή 20^η Ιανουαρίου 2014 πραγματοποιήθηκε η επαναληπτική Γενική Συνέλευση με την παρουσία του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Σύρου κ. Δωρόθεου, ο οποίος και ευλόγησε την πίτα των Μελών μας.

Την πίτα έκοψε ο Πρόεδρος το δε νόμισμα έπεσε στο μέλος μας την κ. Άννα Γεωργίου.

Οι εργασίες της Συνέλευσης άρχισαν με σύντομη ομιλία του Γεν. Γραμματέα κ. Στέφανου Προβελέγγιου ο οποίος αφού καλωσόρισε τους παρισταμένους, ευχήθηκε για τον καινούργιο χρόνο και κάλεσε τους παρευρισκομένους να εκλέξουν τον Πρόεδρο και τα μέλη που θα διευθύνουν τις εργασίες της Συνέλευσης.

Προτάθηκαν και εξελέγησαν οι:-

Ανδρέας Γ. Πασσάς – Πρόεδρος

Αικατερίνη Αγγελοπούλου – Μέλος

Αγγελική Ραφτοπούλου – Μέλος

Στη συνέχεια έλαβαν τον λόγο ο Πρόεδρος κ. Δημήτριος Σ. Βαφίας, η Πρόεδρος της εξελεγκτικής επιτροπής κ. Ρένα Μουχτοπούλου-Κυριακού η οποία ανέλυσε τον οικονομικό

απολογισμό του 2013 τον οποίο η επιτροπή βρήκε καθόλα εντάξει και με ανάταση της χειρός των μελών έγιναν αποδεκτά απαλλάσσοντας το Δ.Σ από πάσης ευθύνης.

Μετά ο ταμίας κ. Πέτρος Τσαούσογλου ανακοίνωσε τον ταμειακό απολογισμό του 2013, ο οποίος έχει ως εξής:-

Έσοδα 2013

Από Συνδρομές 15.200 – από Δωρεές 17.186 – από διάφορα 1.335,35 –Σύνολο 33.721,35 Ευρώ.

Έξοδα 2013

Συνολικά 33.685,54 Ευρώ

Ταμείο την 31/12/2013 ήταν 10.876,26 Ευρώ

Ακολούθησαν οι ομιλητές:-

Ο κ. Ιωσήφ Στεφάνου, η κ. Ευαγγελινή Γλυνού ο κ. Αντώνης Μαρκουλής, ο κ. Μάρκος Κασσιμάκης και η κ. Ντίνα Συκουτρή-Ανδρωμένου.

Μετά το πέρας των εργασιών της Συνέλευσης, μοιράστηκαν στους παρευρισκομένους τα κομμάτια της πίτας και ακλούθησε μικρή δεξίωση

Η ΠΛΑΤΕΙΑ ΜΑΣ

Τάκης Κυριτσόπουλος

Κόψαν τα δένδρα σύρριζα, γκρέμισαν τα μπαλκόνια,
τις διασταυρώσεις κλείσανε με κάδους σκουπιδιών.
Κι ήρθανε κλούβες, τραβεστί, προστάτες και πρεζόνια
και συμμορίες άγριες ανηλίκων παιδιών.

Εμπόριο νεογέννητων, σκόνης και σάπιου γύρου
και αγοραίου έρωτα στο θέατρο σιμά.
Απόψε όμως δυο άστεγοι κατάφεραν να γείρουν
στα τρύπια τα καθίσματα του πορνοσινεμά.

Αύρες και περιπολικά καρτέρι έχουνε στήσει
σε μια ομάδα αναρχικών, που ανατροπές ζητά.
Κι ο γιος μας ο μονάκριβος, ο γιος που είχαμε ελπίσει,
πίσω απ' αρχαίους κίονες μian ένεση χτυπά.

«Γκαρσόνι από τα Τίρανα, φτιάχτα διπλά τα ούζα,

δυνάμωσε το ράδιο να πιώ να ξεχαστώ».
Τι θέλω και κακογερνώ σε τούτη τη χαβούζα,
που ήρθαν και με φυλάκισαν, χωρίς να δικαστώ?

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Τάκης Κυριτσόπουλος

Τρέχουν οι ξένοι στις γραμμές λεωφορείων,
να δουν τα' αρχαία και το άστυ το κλεινό,
μα ένας σταλιάζει στην πλατεία Εξαρχείων
κάτω απ' την τρύπα τη σκιά ενός πανό.

Και συ Ελένη, συ Αλίκη, συ Μαρία
με την ζωή καρφισωμένη επί σκηνής
θα παίζεις Γκόλφω στων χωριών τα καφενεία
και στην Επίδαυρο Ειρήνη κι Αχαρνείς.

Άνεργος πίνω στου Περαιά το πατάρι
τούτη την ώρα που, ο'τι αγάπησα, μισώ.
Κι ένας μεσίτης μου ζητά, να με μπαρκάρει,
το σταυρουδάκι που φοράω το χρυσό!

Κι ας ειν' στριγκλιά, απολογία, σήμα κινδύνου
αυτό που παίζει το γδαρμένο ακορντεόν,
εσύ να λες «θενκιού» και παίρνει ο,τι σου δίνουν,
εδώ είναι Πλάκα, αιώνιο στέκι των θεών.

ΑΠΟΚΡΕΩ

Του Νίκου Σαλίβερου

Η τρελή αποκριά, ήλθε και 'φέτος
κί' ο καθένας, είτε πλούσιος είτε "ρέστος"
προσπαθεί να μην περάσει νέτος-σκέτος.

«Λίγοι» τρώνε ό,τι βλέπουνε,
μύριοι βλέπουν, όσους τρώγουνε.
Και οι τσάτσοι τους «ολίγους» λιβανεύουνε.

Απόκρεω, σημαίνει -μη τρώνε κρέας
οι «πιστοί» καθ' ότι «λίγοι» μερίδας, τρών, ωραίας
και <παραχορτασμένοι> γεμίζουν και σκελαίας.

Σημαίνει ακόμα μασκάρεμα και ψέμα
γλέντι και γέλιο που έχουνε σαν θέμα,
όμως των «πολλών» των «λίγων» τρέφεται το αίμα.

«Λίγοι-πολλοί» είναι η απόκρια γι όλους
κι' αφού οι «πολλοί» διάγουνε καιρούς δυσκόλους
ας «φτύσουν» κόρφους και να ξαραχνιάσουν (.*.)ώλους

“Όμοια έφη” παλαιόθεν του Σουρή ο Περικλέτος
κί'εγώ , τον επαναλαμβάνω επιπροσθέτως.
Ήτοι «Ιδια η ζωή ,όπως παλιά και φέτος
και του χρόνου «καθήμενοι επί κάλαμου-καθέτως!!.»

(*) Όποιο σύμφωνο στη παρένθεση κι' αν βάλεις
«όπλο» γίνεται τη μιζέρια ν' αποβάλεις .
Μετά της Κ. Δευτέρας τα φασόλια τα δικοτυλήδονα
Πάσχα αναμένομε και τ' Αι Γιαννιού το κλύδωνα.
Μεσολαβούνε και οι εκλογές
με «καλαποδιών» εφαρμογές.

Σάλος'2014

Ελεγεία στο Γεώργιο Σουρή

Από τον Νίκο Σαλίβερο

Εκατό πενήντα χρόνια σε „ξεχάσανε και φέτο.
Εγώ πάντως, λίγους στίχους παρακάτω παραθέτω,
τη ψυχή σου, ίσως φαιδρύνω, έστω δίχως Περικλέτο.
Νίκος είναι τ' ονομά μου, Σάλος δε εν επιθέτω.

Μεγάλε του λόγου στρατιώτη,
της νάρκης του λαού σχολιαστή.
Χώρισες το «γιατί» απ' το διότι,
καπέλλο λίγοι βγάλανε σε σένα, ποιητή.

Ωσάν τον Μώμο, άφηκες φαιδρά... και διαθήκη
που στην ζωή μας την κουτσή, γινήκαν δεκανίκι,
δικό μας σπίτι πάντοτε, δίχως μαθές και νοίκι,
κρυβόμαστε, αναπνέουμε και δεν μας τρών οι λύκοι.

Φαντάζεις πάντα μεσ' το νου «αγκαθωτό» φλουρί,
απ' το «Ρωμηό» και τ' άλλα σου, σε μάθαμε Σουρή
Τι και αν «εφυγες»;....
.....πάντα ο «Ρωμηός» σου μας θωρεί

Παιδί της Σύρας του νησιού μου θιασώτη
και του θρανίου μου πρωτοκαθιστή
γνήσιε και μεγάλε της Ελλάδας πατριώτη,
της σάτουρας, του γέλιου μας κουβαλητή.

Η πέννα σου «καυτή» έξω απ' τη θήκη
«βροντούσε» στης πατρίδας, πλάτη-μήκη
φτωχοί και πλούσιοι σ' ακούγανε κι' αγροίκοι
κι' οι «κουλτουριάρηδες» σε βλέπανε με «φρίκη».

Ο ξωπίσω σου κι' αν ήταν, των εχθρών σου το στιλέτο,
και αν στο Νόμπελ που προτείναν, «ρίχτηκε» άγριο «βέτο»
είχες εσυ ένα Φασουλή
πάντα `έξω απ' τη «Αυλή»
και ένα γαύρο Περικλέτο
που κρατούσε γλώσσας...το μουσκέτο.
Καλοπροαίρετα <στόλιζες> τον ομογάστριο σου,

συνάδελφο, συγγάτοικο και συγχωριανό σου,
Απόδωσες τον χαρακτήρα τ'άδολου γαϊδουριού,
σ'αυτούς που τους εταίριαζε μονάχα τομαριού .

Ρωμιός εσύ,Ρωμιός που σε κατηγορεί

και σαν Ρωμιός απάνταγες Σουρή.

Τι και αν «έφυγες»;.....

θα υπάρχει πάντα ένας" Ρωμιός " να μας φρουρεί.

ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΑ

Επιμέλεια κ. Ελένης Χατζίρη

Και κ. Νινέττας Κοντογεώργη

Τη Δευτέρα 27 Ιανουαρίου 2014, στη Στοά του Βιβλίου, η Εταιρεία Κυκλαδικών Μελετών τίμησε πέντε κυκλαδίτες ακαδημαϊκούς.

Οι τιμηθέντες ήταν οι κ.κ. Παναγιώτης Βοκοτόπουλος (Σύρος), Στέφανος Ήμελλος (Νάξος), Χαράλαμπος Ρούσσος (Σαντορίνη), Μιχαήλ Τιβέριος (Άνδρος) και Νικήτας Αλιπράντης (Πάρος). Την προσωπικότητα και το έργο των τιμηθέντων ακαδημαϊκών παρουσίασαν εκλεκτοί κυκλαδίτες επιστήμονες.

Σκοπός της Εταιρείας είναι η έρευνα και η μελέτη του πολιτισμού των Κυκλάδων, η καλλιέργεια των γραμμάτων και τεχνών καθώς και η ανάπτυξη του τουρισμού στην περιοχή

Εορτάστηκαν και φέτος με λαμπρότητα τα Θεοφάνια στη Σύρο. Το Λύκειο Ελληνίδων Σύρου αναβίωσε το έθιμο των Καλάντων των Θεοφανίων προσφέροντας στα παιδιά ένα φαναράκι φτιαγμένο από πορτοκάλι ή μανταρίνι.

Στις 10 & 11 Φεβρουαρίου, ο μεγάλος μας τραγουδοποιός Διονύσης Σαββόπουλος πραγματοποίησε με μεγάλη επιτυχία δύο συναυλίες στο Θέατρο Απόλλων μαζί με την Ορχήστρα των Κυκλάδων υπό τη διεύθυνση του Νίκου Κηπουργού.

Στις 19 Ιανουαρίου πραγματοποιήθηκε στην αίθουσα του Συνδέσμου η κοπή της

πρωτοχρονιάτικης πίτας. Το φλουρί έπεσε στο μέλος μας κα. Άννα Γεωργίου.

Στις 24 Ιανουαρίου, η Ομάδα Καβάφης του Πολιτιστικού Συλλόγου Άνω Σύρου, παρουσίασε στην αίθουσα συναυλιών της Μουσικής Ακαδημίας της Στοκχόλμης το φημισμένο παγκοσμίως αφιέρωμά της στον μεγάλο ποιητή «Κ.Π. Καβάφης- Απέξω και τραγουδιστά».

Στις 25/2/2014, κατέφτασε στη σεισμόπληκτη Κεφαλονιά το φορτηγό με την βοήθεια που συγκεντρώθηκε μέσω του τηλεμαραθωνίου αλληλεγγύης από τους συριανούς. Αποκορύφωση της αποστολής υπήρξε η στιγμή που φύτεψαν μια ρίζα ελιάς από τη Σύρο στη γη της Κεφαλονιάς και άδειασαν το μπουκάλι με το θαλασσινό νερό από τη Σύρο και το Αιγαίο στη θάλασσα του Ιονίου στο Ληξούρι.

Πραγματοποιήθηκε για 4^η χρονιά με μεγάλη επιτυχία το Συριανό καρναβάλι με τη συμμετοχή 20 ομάδων και 1.300 καρναβαλιστών. Η παρέλαση ξεκίνησε λίγο μετά τις 5 το απόγευμα από το λιμάνι της Ερμούπολης. Οι ομάδες διέσχισαν τον παραλιακό δρόμο, εισήλθαν στους κεντρικούς πεζόδρομους και κατέληξαν στην Πλατεία Μιαούλη όπου και παρουσίασαν το χορευτικό τους και βαθμολογήθηκαν από την κριτική επιτροπή.

Στις 5/3/2014, η Περιφερειακή Ενότητα Κυκλάδων και ο πολιτιστικός σύλλογος Άνω Σύρου, με τη συμβολή του Λυκείου Ελληνίδων Σύρου, τίμησαν στα πλαίσια του εορτασμού της ημέρας της Γυναίκας τη συριανή δημοσιογράφο κα. Μαρία Δεναξά, ανταποκρίτρια του τηλεοπτικού σταθμού MEGA CHANNEL στο Παρίσι. Η εκδήλωση έλαβε χώρα στο Θέατρο Απόλλων με κεντρική ομιλήτρια την δημοσιογράφο-συγγραφέα κα. Αλκμήνη Ψιλοπούλου.

Από τις 14 Μαρτίου έως 16 Ιουνίου στο μουσείο Santa Cruz στο Τολέδο, πραγματοποιείται η έκθεση «Ο ΕΛΛΗΝΑΣ ΤΟΥ ΤΟΛΕΔΟ» με έργα του μεγάλου καλλιτέχνη Δομήνικου Θεοτοκόπουλου. Ένα από τα εκθέματα –τα οποία περιλαμβάνουν τα μεγαλύτερα και διασημότερα έργα του Ελ Γκρέκο- είναι και η εικόνα της Κοιμήσεως της Θεοτόκου από τη Εκκλησία της Κοίμησης στην Ερμούπολη. Την εικόνα μετέφερε ο Σεβασμιότατος Μητροπολίτης Δωρόθεος Β΄ κατόπιν προσκλήσεως της Βασίλισσας Σοφίας της Ισπανίας.

Ο Μητροπολίτης Δωρόθεος με τη συνοδεία του και η Βασίλισσα Σοφία

Ο Πολιτιστικός Σύλλογος «ΣΟΥΡΗΣ», μετά την επιτυχία που σημείωσε η παράσταση του έργου του Γρηγόρη Γαλαντή «Ο ΔΑΧΤΥΛΟΣ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΕΙΔΗ», η οποία πραγματοποιήθηκε στο Θέατρο Απόλλων τον Ιανουάριο του 2014, ανέβασε με εξίσου μεγάλη επιτυχία την παράσταση στο αμφιθέατρο της Ελληνο-Γαλλικής σχολής Jean D'Arc» στον Πειραιά στις 15 & 16 Μαρτίου. Παρευρέθησαν ο Πρόεδρος και μέλη του ΔΣ του Συνδέσμου Συριανών και πλήθος κόσμου.

Στις 26 Μαρτίου πραγματοποιήθηκε με μεγάλη επιτυχία στην Αίθουσα Λόγου της Στοάς του Βιβλίου η παρουσίαση του τελευταίου βιβλίου του μέλους μας Δημήτρη Σουλιώτη με τίτλο «Διαφθορά και Διεφθαρμένοι». Στην παρουσίαση εκτός του συγγραφέα, μίλησαν οι κ.κ. Μποτόπουλος (πρόεδρος της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς) και Ν. Αναγνωστόπουλος (δικηγόρος) και ο π. Φιλόθεος Φάρος (συγγραφέας).

Την Κυριακή 30^η Μαρτίου 2014 έγινε η έναρξη της Πανελλήνιας Έκθεσης Γελοιογραφίας 2014 στην Πνευματική Εστία Μοσχάτου, Κωνσταντινουπόλεως και Σολωμού, η οποία θα διαρκέσει έως την Κυριακή 6η Απριλίου.
Ώρες λειτουργίας, καθημερινά στις πιο πάνω ημερομηνίες, 6:30 – 9:00 μμ
Στη έκθεση συμμετέχει ο Συμπατριώτης μας σκιτσογράφος και ποιητής κ. Τάκης Κυριτσόπουλος.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Επιμέλεια κ. Ελένης Χατζίρη
Και κ. Νινέττας Κοντογεώργη

ΓΑΜΟΙ

Στις 2/3/2014, στον Ι.Ν. Αγίας Κυριακής στο Αττικό Άλσος η συμπατριώτισά μας Ρένα Ζησίδου-Καρλαύτη πάντρεψε την κόρη της Άννα με τον κ. Βασίλη Τόλη

ΠΕΝΘΗ

Στις 1/12/2013, απεβίωσε στην Πραιτόρια της Ν.Αφρικής όπου και διέμενε ο Κελλάρης Ιωάννης

Στις 14/1/2014, απεβίωσε ο Ξύδης Γεώργιος. Η κηδεία έγινε στο Α' Νεκροταφείο Αθηνών.

Στις 28/1/2014, απεβίωσε στη Σύρο η Μαριάννα Αλαβάνου.

Στις 23/2/2014, απεβίωσε και κηδεύτηκε στη Σύρο ο Ιωάννης Γ. Λειβαδάρας. Επίσης στις 23/2/2014, απεβίωσε στη Σύρο η Ευγενία χήρα Ν. Βρανίκου.

Στις 13/3/2014, απεβίωσε ο Παναγιώτης Παναγιωτόπουλος, σύζυγος του μέλους μας Ιωάννας Κορρέ Παναγιωτοπούλου.

Στις 17/3/2014, απεβίωσε το μέλος μας Ζαφειρία (Ρούλα) Βρανίκου και ετάφη στην Αθήνα.

Στις 17/3/2014, απεβίωσε το μέλος μας και πρώην μέλος του Δ.Σ Ειρήνη Καρατζά-Γεροκούνα. Η κηδεία έγινε στο Α' Νεκροταφείο Αθηνών.

Στις 21/3/2014, απεβίωσε το μέλος μας Κώστας Ν. Καμπάνης διατελέσας επί σειρά ετών Πρόεδρος του Συνδέσμου Συριανών. Στην κηδεία παρευρέθησαν ο Πρόεδρος του Συνδέσμου, μέλη του Δ.Σ και αρκετά μέλη μας

ΔΩΡΕΕΣ ΣΤΟ ΣΥΝΔΕΣΜΟ

ΣΤΕΡΓΗΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ	50 Ευρώ	Για τους σκοπούς του Συνδέσμου
ΑΝΩΝΥΜΟΣ	50 Ευρώ	Για τους σκοπούς του Συνδέσμου
ΑΝΩΝΥΜΟΣ	25 Ευρώ	Για τους σκοπούς του Συνδέσμου
ΑΝΩΝΥΜΗ	35 Ευρώ	Για τους σκοπούς του Συνδέσμου
ΜΟΥΡΤΣΙΝΟΥ ΧΡΥΣΟΥΛΑ	50 Ευρώ	Στη Μνήμη Σοφίας Παππά
ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΝΙΝΕΤΤΑΣ ΚΟΝΤΟΓΕΩΡΓΗ	50 Ευρώ	Στη Μνήμη Σοφίας Παππά
ΘΕΜΗΣ ΓΕΩΡΓΟΥΛΗ	50 Ευρώ	Στη Μνήμη Κώστα Ν. Καμπάνη
Α.Π	50 Ευρώ	Αντί στεφάνου στον Κώστα Ν. Καμπάνη

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Σας γνωρίζουμε τον Αριθμό Λογαριασμού μας
στην **Alpha Bank 238 0020 0100 0044** για όσους επιθυμούν να
καταθέσουν μια δωρεά
ή να πληρώσουν την συνδρομή τους

ΕΝΟΙΚΙΑΣΗ

Το Φιλανθρωπικό Ίδρυμα «Η ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΚΑΣΙΩΝ» ενοικιάζει τα ακόλουθα επτά
(7) διαμερίσματα και χώρο στάθμευσης στην πολυκατοικία που βρίσκεται στην
Ερμούπολη Σύρου στην οδό Ποσειδώνος 2 περιοχή Βαπόρια.

Διαμέρισμα	Εμβαδόν	Τιμή Εκίνησης
------------	---------	---------------

α) Ισόγειος χώρος στάθμευσης	55,70 τ.μ.	200,00€
------------------------------	------------	---------

β) Ισογείου	102,65 τ.μ.	450,00€
-------------	-------------	---------

γ) Ισογείου	102,65 τ.μ.	450,00€
-------------	-------------	---------

δ) Α' ορόφου	117,31 τ.μ.	520,00€
--------------	-------------	---------

ε) Α' ορόφου	117,31 τ.μ.	520,00€
--------------	-------------	---------

στ) Β' ορόφου	117,31 τ.μ.	520,00€
---------------	-------------	---------

ζ) Β' ορόφου	117,31 τ.μ.	580,00€
--------------	-------------	---------

η) Γ' ορόφου	173,51τ.μ.	900,00€
--------------	------------	---------

Οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να επικοινωνούν κατά τις εργάσιμες ημέρες και ώρες
με τον πληρεξούσιο δικηγόρο του Ιδρύματος στην Σύρο κ. Νικήτα Γρυπάρη τηλ.
22810-81695 καθώς επίσης και με τα Γραφεία του Ιδρύματος στην Αθήνα στα
τηλ. 210-3242952 & 210-3244246-280

ΠΩΛΗΣΗ

Η παλαιά Στέγη του Συνδέσμου μας, Καποδιστρίου 42, Βος Όροφος κοντά στην
Ομόνοια, συνολικού εμβαδού 105 τ.μ με δυνατότητες χωρισμού σε 2 ή και 3
ανεξάρτητους
χώρους με χωριστές εισόδους. Κατάλληλο και για επαγγελματική στέγη.
Πληροφορίες στο τηλ. 6934 302841

Σας πληροφορούμε ότι ο συμπατριώτης και Μέλος μας κ. Σταμάτης Λίνας
του Χρήστου, Συμβολαιογράφος εγκαταστάθηκε πρόσφατα στην Αθήνα και
το Γραφείο του είναι επί της οδού Νικηταρά 2-4 με τηλέφωνα 2103300434
και 697 9928615

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Ευχαρίστως το Περιοδικό του Συνδέσμου φιλοξενεί συνεργασίες μελών και
φίλων, κυρίως που αφορούν τη Σύρο και το Σύνδεσμο Συριανών, που θα
αποστέλλονται από εσάς. Παρακαλούμε, εάν είναι δυνατόν, τα κείμενα σας

να στέλνονται σε Ηλεκτρονική μορφή και να συνοδεύονται από φωτογραφικό υλικό, εφόσον υπάρχει, στη Διεύθυνση του Συνδέσμου nisosyros@gmail.com

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Για όσους από τα Μέλη ή και Φίλους μας δεν έχουν πρόσβαση στο διαδίκτυο και δεν έχουν τη δυνατότητα να διαβάζουν το Περιοδικό μας, φροντίσαμε και επιτύχαμε μια πολύ λογική τιμή ώστε να μπορούν να το παραγγέλλουν και να το παίρνουν, εφόσον επιθυμούν, στη διεύθυνση τους ταχυδρομικώς.

Η συνολική τιμή κάθε τεύχους θα είναι 5,00 Ευρώ συμπεριλαμβανομένων και των ταχυδρομικών εξόδων, με την προϋπόθεση ότι θα παραγγείλλουν και τα τέσσερα τεύχη για το έτος 2013, με την ακόλουθη διαδικασία:-

Θα καταθέσουν στον Λογαριασμό του Συνδέσμου στην Alpha Bank Αριθ. Λογαριασμού **238 0020 0100 0044**

ή IBAN **GR79 0140 2380 2380 0200 1000 044** προκαταβολικά, το συνολικό πόσον των 20,00 Ευρώ (για τα τέσσερα τεύχη) αναφέροντας το Όνομα των και ότι η κατάθεση πρόκειται για το Περιοδικό.

Σημειώσετε ότι με αυτή τη διαδικασία επιτύχαμε την τιμή που αναφέρουμε.

Θεωρούμε ότι αυτός ο τρόπος είναι ο πλέον καλύτερος για την εξυπηρέτηση των Μελών και Φίλων μας και κυρίως αυτών που δεν έχουν πρόσβαση στο διαδίκτυο μεν, αλλά και θεωρούν προτιμότερο να το διαβάζουν στην έντυπη μορφή.

Του Τάκη Κυριτσόπουλου

